

EPOCA BISERICII EFES

*****

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

„Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.

Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina numelui Meu și că n-ai obosit.

Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.

Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.

Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.

Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.”

*****

- Apocalipsa 2.1-7 -

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este cineva care are un Dodge cu numărul de înmatriculare WX-2129 și a parcat peste stradă? A lăsat pozițiile aprinse. Dacă mașina este a cuiva de aici, poate ieși să stingă luminile. Este pe partea stângă a străzii Eight. Cred că este un număr de New Albany, WX-2129. Un Dodge roșu nou care cred că este cam din anul 1959 sau 1960. Nu știu dacă aparține cuiva de aici sau este al altcuiva. În ordine. Este a cuiva de aici. Nu voi spune că numai doamnele uită să stingă pozițiile, pentru că și eu uit.

Este cu adevărat bine că mă aflu în seara aceasta aici, în slujbă, pentru a avea un timp minunat în jurul Cuvântului. Vă bucurați și voi? (Adunarea spune: „Amin”). O, așa este, avem un timp absolut minunat, și avem încredere că Dumnezeu ne va ajuta să mergem mai departe.

Fratele meu a adus aici o tablă, dar este prea scurtă și nu ajunge destul de sus. Măine voi încerca s-o fixez puțin mai sus. Aș vrea să schițez câteva lucruri pe care vreau să le explic, fiindcă vreau să fiu sigur că le înțelegeți cu adevărat.

Aseară, micuța mea fetiță, Sara, a fost atât de drăguță! Eu și mama ei ne uitam peste notițele pe care le-a luat și am observat că totul era corect, versetele din Isaia, Matei și altele. Chiar la capătul foii de hârtie, ea a scris: „Moartea nu mai are biruință; boldul i-a fost luat.” Sara are șapte ani. În loc să scrie „Cartea Apocalipsei,” a scris „Cartea Revoluției.” Aceasta arată că copiii sunt interesați să își ia notițe, ceea ce este bine, nu-i așa? Cred că și fiica fratelui Collins care stă în spate, a scris „revoluție.” „Ziua revoluțiilor,” spune fratele Neville. El este de acord cu ea, și cred că toți trebuie să facem aceasta.

Avem cu adevărat un timp minunat în care Domnul binecuvântează.

În dimineața aceasta m-am retras să studiez într-o cameră, chiar după ce am dus

copiii la școală, și am ieșit de acolo cu puțin timp în urmă. Am avut un timp minunat. Aseară am stat și am studiat până târziu.

Pe la ora două și jumătate, au venit niște oameni din nord și m-au rugat să mă rog pentru fetița lor care era pe moarte. Sunt sigur că Dumnezeu o va însănătoși. Ei au venit din Bedford, Indiana, pentru a-mi spune că micuța are nevoie de rugăciune. Cred că au condus toată noaptea până aici și este bine de știut că oamenii au o astfel de încredere și credință în Dumnezeu.

O, noi trăim zile mărețe! Acum privim la aceste epoci ale Bisericii și așteptăm să primim mai mult și mai mult.

În fiecare seară voi începe mai devreme, ca să putem încheia mai devreme. Vă place aceasta?

Aceasta le va permite și celor care lucrează, să ajungă acasă ca să poată merge la serviciu. Aseară am terminat în jurul orei nouă și zece minute. Suntem bucuroși că-i avem ca oaspeți pe acești predicatori; pe fratele Jackson, fratele Carpenter și pe alți frați de la diferite biserici, cât și mulți alții aici pe platformă sau în audiență.

Mi s-a spus că la întâlnirea de aseară a participat și un frate scump care a fost cu mine pe câmpurile de misiune: este vorba de fratele și sora Andrew din China. Ce timp minunat am avut anul trecut în Jamaica! A fost un timp deosebit, iar eu am mers acasă la ei. Mă întreb dacă sunt și în seara aceasta aici? Da, sunt acolo în spate. Vă puteți ridica puțin în picioare, soră și frate Andrew? Domnul să vă binecuvânteze. Suntem atât de bucuroși să vă vedem. Anul trecut când am fost la ei, i-am invitat să vină aici.

Voiam să spun mai multe, dar nu o voi face în prezența lor, însă ei sunt ceea ce eu numesc „misionari adevărați.” Dacă vor veni și mâine seară, rugați-i să vă vorbească despre aceasta înainte de a intra aici. Aș vrea să auziți ce înseamnă o

misiune de teren. Cred că au fost acolo timp de mulți ani și n-au avut niciodată un automobil și nici posibilitatea de a lua trenul sau altceva. Sora poate să vă povestească cum reușea să facă pâine, și cum reușea s-o scoată la capăt. Aceștia sunt misionari adevărați. Fratele Andrew a fost medic, și cosea rănilor oamenilor cu ac și ață ca să se poată ridica. Atunci când se nășteau copii, sora Andrew era moașa, iar fratele Andrew, doctorul. Oamenii de acolo depindeau de ei.

Atunci când Grupul Misionarilor Penticostali din Anglia au spus că ei sunt „prea bătrâni pentru a merge pe teren,” (vă spun că oricât de grea era misiunea, ei nu aveau de gând să se întoarcă și să se stabilească undeva pe un scaun ușor), ei s-au întors în misiune pe cont propriu, s-au întors în Jamaica și sunt și acum acolo în misiune. Eu și fratele Fred Sothmann, am avut privilegiul de a-i vizita, și am avut un timp minunat împreună; au fost atât de dulci, cum sunt creștinii. Este mai bine să le ofer câteva ghirlande acum, decât un buchet de flori după ce pleacă. Și vă spun: ei sunt creștini adevărați. I-am spus soției mele că sora Andrew este una dintre cele mai plăcute și mai drăguțe creștine pe care ar putea s-o întâlnească cineva. Caracterul ei și al fratelui Andrew sunt modelate după caracterul lui Hristos. Sunt sigur că i-ați văzut atunci când s-au ridicat în picioare, și aș dori ca înainte de plecare, toată biserica să le strângă mâna și să vorbească cu ei.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară voi vorbi despre a doua epocă a Bisericii, pentru că în seara aceasta ne vom ocupa de prima epocă; și sunt sigur că Dumnezeu a păstrat și pentru noi o binecuvântare.

Amintiți-vă ce v-am spus mai înainte: s-ar putea ca din punct de vedere teologic, să nu avem întotdeauna aceeași părere cu privire la aceste lucruri. Eu am luat majoritatea datelor de la istorici autentici, care nu sunt interesați de nicio parte, ci doar au scris faptele, oricare au fost acelea, și au relatat ce a făcut biserica.

Desigur, voi încerca să aduc partea Divină a interpretării, și o voi face cât voi putea de bine.

Dacă uneori vorbesc puțin mai aspru și mai tăietor, aș vrea să știți că nu aceasta este intenția mea. Toți cei care mă cunosc, știu că nu o fac intenționat, dar pentru ca lucrurile să rămână bine întipărite... Este ca și cum ai încerca să bați un cui într-o scândură; dacă pătrunde numai puțin înăuntru, nu va ține. Trebuie să-l bați cât mai adânc ca să țină. Aceasta este ceea ce încerc să fac, și nu vorbesc așa pentru că nu sunt de acord cu ceva, deoarece eu vorbesc pentru toate denumirile.

Eu am spus întotdeauna că este ca și cum ai însemna vitele. Îmi amintesc că cu câțiva ani în urmă, am lucrat la o fermă și vitele trebuiau duse sus în pădure, iar eu am participat la deplasarea lor. Am participat și la construirea gardului de pe proprietatea Asociației Hereford din Valea Troublesome. Eu am stat de multe ori călare pe cal și l-am privit pe văcar cum conducea vitele pe lângă gard.

Atunci când mergi pe o proprietate a guvernului, trebuie să dovedești că ai capacitatea de a aduna o tonă de nutreț înainte de a duce vitele pe pășune. Fiecare fermă produce mult nutreț pentru că are multe vite.

Vitele acelea se deplasau cu diferite nume înscrise pe ele. Astfel, unele dintre ele aveau un „X”, vitele domnului Grimes, care era lângă noi, se numeau „Diamantul T” și aveau un „T”. Mai erau „Leneșele K” care se aflau chiar la capătul văii Troublesome; vitele noastre se numeau „Turkey Track”, iar mai jos de noi erau vitele „Tripod.” Pe poarta aceea treceau tot felul de rase de animale.

Am observat că văcarul nu acorda multă atenție numelor acelor rase. Uneori, era în partea stângă a vitelor care treceau în mod obișnuit și nici nu le vedea denumirile. Un singur lucru era sigur: că pe acolo nu putea trece nici o vită dacă nu era însemnată în ureche. Trebuia să fie ceva pur sânge, altfel nu putea merge pe pășunea din pădurea aceea. Nu denumirea conta, ci rasa, faptul că trebuia să fie pursânge. Eu cred că așa va fi și în ziua judecării. Atunci nu va conta denumirea, ci rasa din care facem parte, dacă suntem pursânge. *„Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi.”* (Exod 12.13). (Fratele Branham vorbește cu fratele Gene despre sistemul de microfoane). Mă înșel, frate Gene? Cred că este din cauză că sunt două microfoane, nu-i așa? În ordine. Mulțumesc, frate Gene. În ordine.

În seara aceasta vom încerca să încheiem mai repede, ca să ne putem întoarce mâine seară pentru a vorbi despre aceste epoci.

Aș vrea să vă spun că pentru mine este greu să rețin unele lucruri mărețe și să le aștern pe marginea drumului; este greu să prezinți totul într-o singură seară. Voi știți că eu obișnuiesc să fac aceasta, dar de data aceasta trebuie să vorbesc câte puțin în fiecare seară.

Acum, înainte de a deschide marea Carte, mă întreb dacă ne putem ridica puțin... Vă rog să vă ridicați în picioare. Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Tată ceresc, ne apropiem din nou de marele Tău tron sfânt și venim, pentru că am fost chemați să venim. Nu putem spune că venim în numele unei anumite biserici sau denominațiuni, în numele acestei biserici, sau în numele nostru, deoarece nu suntem siguri dacă am avea această părtășie cu Dumnezeu sau nu. Dar Isus a spus: *„...orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.”* (Ioan 16.23). Astfel, știm că dacă venim în Numele lui Isus, Tu ne vei asculta, Tată. Suntem atât de bucuroși când citim despre martirii zilelor trecute, care și-au pecetluit mărturia cu propriul lor sânge. Tată, aceasta ne face să simțim că noi facem atât de puțin în aceste zile! Acum când suntem în slujba Ta, Te rog să ierți neglijența noastră, Doamne, să ne ungi din nou atunci când citim Cuvântul Tău și să putem conștientiza suferința care a existat în zilele care au trecut, pentru a răscumpăra Biserica Dumnezeului celui Viu.

Tată ceresc, Te rog să vorbești în seara aceasta prin noi, pentru că noi nu știm ce să spunem, ci doar așteptăm și Te rugăm să îngădui ca Duhul Sfânt care este în acești oameni, să umple fiecare inimă cu Evanghelia și să ne dăruiască o nouă poziție și o nouă nădejde pentru epoca următoare. Dă-ne aceasta, Doamne, deoarece vedem că smochinul înverzește, Israelul devine o națiune, și zilele neamurilor pălesc, sunt numărate, iar noi așteptăm venirea marelui nostru Răscumpărător, Domnul nostru Isus Hristos.

Vino printre noi, Doamne, așa cum s-a spus în seara aceasta: că Tu ești în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Doamne, avertizează inimile noastre în legătură cu răul care ne stă în față și dă-ne înțelegerea Cuvântului Tău, deoarece Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Așa cum am spus, în fiecare zi încerc să scriu cât mai mult pe hârtie, deoarece vorbim despre timp, locuri, etc., și avem de-a face cu evenimente istorice. Aceste evenimente s-au întâmplat de-a lungul istoriei, iar acum încercăm să le parcurgem și să le aplicăm unui anumit timp. Duminică dimineața și seara, am avut un timp minunat. Cu siguranță a fost un timp minunat.

Ce studiem? Descoperirea lui Isus Hristos. Și ce am aflat atunci când Dumnezeu ne-a arătat această descoperire și Cine a fost El? Primul lucru pe care l-am aflat din toate descoperirile este că Dumnezeu ne-a arătat Cine este El. Isus nu a fost a doua sau a treia persoană a dumnezeirii, ci în El a locuit plinătatea dumnezeirii. El a fost Tată, Fiu și Duh Sfânt. Aceasta este descoperirea. În același capitol, scrie de patru ori că El este Dumnezeul cel Atotputernic; că El este Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine; El este Rădăcina și Vlăstarul lui David.

Acum aș vrea să încercăm să clarificăm aceste lucruri, pentru că nu știu când vom mai avea ocazia să le auzim, poate niciodată, până când timpul se va încheia și vom ajunge în veșnicie. Așa cum am spus, poate există mulți frați și profesori mult mai calificați decât mine să vorbească aceste lucruri, și poate ar putea explica mult mai bine, dar Dumnezeu a pus pe inima mea s-o fac. Astfel, aș fi un fățarnic dacă nu aș spune exact cum cred eu că este corect. Înțelegeți? Dorința mea este să fiu întotdeauna curat în fața lui Dumnezeu, și vă spun sincer că „*Nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”, cum spune apostolul Pavel, și „*că timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi.*” (Fapte 20.27,31). Eu nu vreau ca sângele acestor oameni să fie găsit pe mâinile mele, și nădăjduiesc că Domnul va descoperi ceva care ne va ajuta pe toți.

În primul rând, vedem că El S-a descoperit pe Sine însuși, de aceea acum înțelegem Cine a fost El.

Am afirmat că botezul prin stropire și botezul în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt este un botez catolic și nu un botez protestant sau un botez al Noului Testament. Sper că am clarificat aceasta. Eu am întrebat dacă este cineva care poate arăta un text din Scriptură unde cineva a fost botezat vreodată în Numele „Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt,” înainte de Conciliul de la Niceea, când s-a format biserica catolică. Vă rog să-mi arătați, și atunci îmi voi scrie pe spate „profet mincinos”, și mă voi plimba așa pe stradă. Nu vreau să fiu aspru, dar doresc să vă arăt că acesta este Adevărul. Înțelegeți?

Biblia ni-L descoperă ca fiind Dumnezeu cel Atotputernic, care a locuit printre noi într-un trup de carne. Înțelegeți? Nu Tată, Fiu și Duh Sfânt, pentru că nu există trei dumnezei, și nici un dumnezeu împărțit în trei. Este un singur Dumnezeu care a lucrat în trei slujbe: ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt. Este același Dumnezeu care a lucrat începând din grădina Eden și a încercat să Se întoarcă în inimile oamenilor pentru a trăi acolo, ca să fim fiii și fiicele lui Dumnezeu și să avem din nou părtășie cu El. Acesta este Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi. Aceasta este diferența. Înțelegeți? Cartea Apocalipsei este singura Carte a Bibliei, peste care Isus Își pune pecetea.

Primul lucru pe care Îl spune în primul capitol al acestei Cărți, este: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă...”* (v. 3), iar la sfârșitul ei, spune: *„Dacă cineva va adăuga sau va scoate ceva, îi va fi scoasă partea lui de la Pomul Vieții.”* (Apocalipsa 22.18-19). Așadar, este blestemat oricine scoate ceva afară, deoarece aceasta este întreaga Descoperire a lui Isus Hristos. Deci, știți ce se va întâmpla dacă faceți din El trei persoane. Vedeți? Numele vostru nu mai este în Carte.

Nimeni, nici un creștin și nici o biserică timpurie nu a crezut în trei dumnezei. Aceasta a fost o problemă de dezbatere la Conciliul de la Niceea, dar ambele părți au mers greșit: trinitarienii, oamenii care credeau în trinitate și au făcut din Dumnezeu trei persoane, au mers mai departe cu aceasta, iar cei care credeau că Dumnezeu este „Unul”, au mers în direcția cealaltă pentru a fi unitarieni.

Isus nu putea fi propriul Său Tată și nici nu putea să aibă un Tată, pentru că oricum

o iei, ar fi trei dumnezei. Dacă El ar avea un Tată, iar acela este cineva diferit de Duhul Sfânt, și Duhul Sfânt este altcineva, înseamnă că Isus este un Copil nelegitim, pentru că Biblia spune că Tatăl Lui a fost Duhul Sfânt. Înseamnă că același Duh care a fost în Omul Isus, Se întoarce acum și locuiește în noi, Același laHVeH Dumnezeu.

Nu există trei dumnezei! Învățătura despre trei dumnezei este o învățătură păgână și necredincioasă. Dacă ați sta o săptămână, fără prejudecăți, ci doar ați lua și ați cerceta istoria, ați lua evenimentele istorice petrecute, veți vedea că toate relatările istorice spun același lucru. Istoricii nu sunt nici de-o parte, nici de cealaltă, ci relatează evenimentele petrecute, ceea ce s-a întâmplat. Priviți cum acest lucru s-a strecurat prin Luther și a ieșit la iveală prin Wesley și prin pentecostali, așa încât toți învață botezul în Numele „Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.” Priviți cum a venit prin biserica catolică în epoca întunecoasă, a fost dus mai departe de Luther și de Wesley, iar între Wesley și biserica laodiceană a trebuit să fie dat pe față. Așa este. Toate acestea sunt istorie și nu numai istorie, ci Biblia.

În seara aceasta vom începe prezentarea celor șapte Epoci ale Bisericii. Când a fost scrisă Cartea aceasta, în Asia Mică existau șapte biserici care aveau caracteristicile epocilor bisericilor care aveau să vină. În timpul acela existau mai multe biserici, ca de exemplu, cea din Colose, și multe altele, dar Dumnezeu le-a ales pe cele șapte din pricina caracteristicilor lor.

Noi vedem că El stătea în mijlocul a șapte sfeșnice și că ținea în mână Sa șapte stele, iar în versetul 20 din primul capitol, spune că *„cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici.”*

Din Biblie, vedem că ei nu au înțeles această descoperire. Ce bine le-ar fi făcut să stea și să aștepte când știau că vor fi mii de ani înainte de venirea lui Isus? Această descoperire nu le-a fost dată lor; și vă spun, vouă, oamenilor de aici: catolicilor, luteranilor, metodiștilor, etc., că Lumina care este astăzi în lume, nu a fost dată nici lui Luther, nici lui Wesley. John Wesley a predicat despre sfințirea peste care a

trecut Luther, iar Lumina vine pentru că avem nevoie de ea. Dumnezeu a spus aceasta și este ceva ascuns ochilor noștri până în ziua în care ne-o va descoperi Dumnezeu. Vă întrebați ce va fi după plecarea noastră? Sunt convins că va fi mult mai mult decât știm noi. Așa este. Există șapte Peceți. Dacă luăm toată Cartea Apocalipsei, ele sunt pecetluite pe spatele Cărții. Nici măcar nu sunt scrise în Carte. Aceste Peceți vor fi deschise în timpul epocilor bisericii, iar ultimele șapte Taine ale lui Dumnezeu trebuie făcute cunoscute. O, mi-ar plăcea să le parcurg în timpul iernii. Da, domnule! Cele șapte epoci ale Bisericii.

Așa cum Daniel a auzit șapte tunete și i s-a interzis să vorbească despre ele, Ioan a auzit glasurile lor, iar Cartea a fost pecetluită, partea din spate a Cărții a fost pecetluită cu șapte Peceți, dar în zilele în care aceste Peceți vor fi deschise, „se va sfârși taina lui Dumnezeu.” Cu alte cuvinte, Dumnezeu va fi cunoscut de Biserica Sa; nu ca trei persoane, ci ca o singură Persoană. Atunci „se va sfârși taina lui Dumnezeu,” iar când aceasta va fi complet descoperită, cele șapte taine vor fi descoperite Bisericii, deoarece atunci Biserica va trăi sub inspirația Duhului Sfânt. El Se va mișca afară și înăuntru și va arăta semnele Sale, dovedind că este viu și că trăiește printre noi, iar noi Îl vom slăvi pe Hristos cel Viu care este printre noi.

Să nu căutați niciodată biserici mari și lucruri mari! Când vom ajunge la epoca pentecostală, veți vedea cu siguranță unde s-au pierdut ei. Însăși biserica Laodicea înseamnă „bogată, care nu are nevoie de nimic”, dar nu știe că este săracă, nenorocită, oarbă și goală. Vedeți? Ei au ieșit afară după mulți bani, după clădiri și alte lucruri de felul acesta, dar Biserica adevărată a fost întotdeauna izolată. Creștinii au fost urâți de toți oamenii, alungați, scoși afară în stradă sau oriunde altundeva. Citiți Evrei 11 și vedeți cum au pribegit ei prin deșert, purtând îmbrăcăminte din piei de oaie sau de capră, cum au fost săraci, lipsiți și prizonieri de toți. Cum va sta mărturia noastră în fața lor, în ziua judecății?

Noi avem șapte biserici pe care doresc să le plasez în timp. Nu știu dacă puteți vedea cu toții. Probabil că unii dintre voi nu puteți vedea, dar voi încerca s-o scot la capăt. Eu am desenat cele șapte epoci ale Bisericii și le voi ține în mână ca să puteți înțelege.

Biserica a început la Rusalii. Poate să nege cineva aceasta? Nu, domnilor! Biserica își are începutul la Rusalii, și a început cu o binecuvântare rusalistică, fiind ordonată de Isus Hristos pentru a continua cu același Mesaj și cu aceeași binecuvântare care ar fi trebuit să lucreze în noi până în zilele din urmă.

Ultima însărcinare pe care a dat-o bisericii, o găsim în Marcu 16: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură... Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” Unde? „*În toată lumea.*” La cine? „*La orice făptură.*” Negru, galben, maro, alb sau oricum ar fi. Predicați Evanghelia la orice făptură și aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede.” În seara aceasta vom lua puțin din aceasta, și în fiecare seară vom lua o bucată mai mare, până când vom ajunge la epoca bisericii noastre. Noi putem vedea că aceasta a fost însărcinarea Sa.

Prima epocă a bisericii a fost **Epoca Efes**. A doua epocă a bisericii a fost **Smirna**. A treia epocă a fost **Pergam**; a patra a fost **Tiatira**; a cincea a fost **Sardes**, a șasea a fost **Filadelfia** și a șaptea, **Laodicea**. ”

Prima epocă a început în jurul anului 53 d.Hr., când Pavel a înființat biserica din Efes. El a înființat biserica din Efes în timpul unei călătorii misionare, și a fost păstorul ei timp de douăzeci și doi de ani, până la decapitarea sa în anul 66. După moartea lui Pavel, păstorul acestei biserici a fost Ioan și a condus-o până la moartea sa. În ce privește epoca bisericii Efes, aceasta a ținut până în anul 170 d.Hr.

După epoca bisericii Efes, care a ținut din anul 53 d.Hr. până în anul 170 d.Hr., a început epoca bisericii Smirna, care a ținut din anul 170 până în anul 312. A urmat epoca bisericii Pergam, care a început în anul 312 și a ținut până în anul 606. A urmat epoca bisericii Tiatira care a început în anul 606 și a ținut până în anul 1520, aceasta fiind cunoscută și sub numele de epoca întunecoasă. A urmat epoca Sardes, care a început în anul 1520 și a ținut până în anul 1750, aceasta fiind epoca luterană. Din anul 1750 a început epoca bisericii Filadelfia, epoca lui Wesley, care a ținut până în anul 1906. În anul 1906 s-a instalat epoca bisericii Laodicea, dar nu știu când se va termina. Cred că prin anul 1977, dar aceasta este

prezicerea mea, nu este ceva ce mi-a spus Domnul. Fac această prezicere pe baza unei vedenii pe care am avut-o cu câțiva ani în urmă. Atunci am văzut șapte lucruri care se vor întâmpla, iar cinci dintre ele s-au întâmplat deja.

Câți dintre voi vă mai amintiți acea vedenie? Da. Eu v-am spus chiar și că la ultimele alegeri va fi ales președinte domnul Kennedy, și că femeile vor primi dreptul să voteze. V-am spus că Roosevelt ne va duce în război; că Mussolini va invada Etiopia și o va cuceri, dar va fi ucis de propriul său popor.

Am spus că se vor ridica aceste mari „ismuri” și vor fi înghițite de comunism: nazismul, fascismul și toate celelalte vor fi înghițite de comunism.

Cu unsprezece ani înainte de împlinire, s-a spus: „Vom merge la război cu Germania, iar Germania va construi o linie de fortificații numită „linia Siegfried”, ceea ce s-a întâmplat întocmai.

După aceea am spus că știința se va dezvolta atât de mult, încât se va inventa o mașină care va arăta ca un ou. Vedenia aceasta a fost spusă acolo unde se află acum Biserica lui Hristos, la vechea reședință a orfanilor. Charlie Kurn, care cred că este în seara aceasta aici, locuia acolo în vremea aceea. S-a întâmplat într-o duminică, în jurul orei șapte. Atunci El a spus: „Vor inventa o mașină care nu va avea nevoie de volan, pentru că va fi teleghidată.” Ei au deja aceasta; prin puterea magnetică, controlează totul prin radar. Trebuie doar să setezi locul unde vrei să mergi, și mașina te va duce singură acolo.

Tot atunci mi s-a spus că în Statele Unite se va ridica o femeie puternică. Era îmbrăcată frumos și era frumoasă, dar avea o inimă crudă. Atunci am scris pe o hârtie galbenă: „Poate este biserica catolică.”

Prin faptul că femeile vor primi dreptul la vot, vor ajuta la alegerea unei persoane nepotrivite pentru această națiune. Și exact aceasta au făcut. Apoi mi-a spus:

„Acesta va fi începutul.”

Și mi s-a mai spus un lucru. Imediat după aceea, am văzut că peste tot în națiunea aceasta totul arăta ca un foc care mocnește și arăta ca și cum totul ar fi explodat în bucăți. Eu cred că așa cum s-au întâmplat toate celelalte lucruri, se va întâmpla și acesta. De aceea sunt în seara aceasta aici: ca să încerc să spun toate aceste lucruri oamenilor din Jeffersonville, deoarece voi intra pe câmpul misiunii, și nu știu în ce timp voi fi chemat sau prins pe undeva. Noi nu știm aceasta, de aceea doresc să aduc la cunoștința bisericii timpul în care trăim, deoarece Dumnezeu cel Atotputernic mă va face responsabil pentru aceasta.

Conform Scripturii, fiecare dintre aceste Biserici a avut un înger. Câți dintre voi știu ce înseamnă cuvântul „înger”? „Mesager, trimis”. Astfel, pentru cele șapte Biserici au fost trimiși șapte îngeri, adică șapte mesageri. Ei sunt stelele din mâna Sa, toate șapte reflectând Lumina prezenței Sale în zilele întunecate în care trăim noi, așa cum stelele reflectă lumina soarelui în timpul nopții.

Noi vedem că fiecare din acești șapte îngeri, a avut o poziție și un loc.

Fraților, nu vom reuși să ajungem în seara aceasta până la sfârșit, dar va fi ceva tainic și minunat să scoatem din istorie și să vedem cu toții care sunt îngerii celorlalte Biserici. **Îngerul primei epoci a Bisericii a fost apostolul Pavel.** El a întemeiat-o și a fost mesagerul lui Dumnezeu pentru ea. Deci, îngerul bisericii Efes a fost Pavel.

Poate unii dintre voi nu sunteți de acord, dar eu am văzut aceasta timp de zile întregi, sub inspirație, și am simțit cum Duhul Sfânt m-a lovit și m-a uns să spun aceasta. De aceea pot spune că știu aceste lucruri. Vă rog să-i observați cu atenție pe oamenii care au fost aleși, și despre care știu prin descoperire că sunt îngerii Bisericii și au aceeași slujbă ca cei de la început, deoarece slujba nu se poate schimba și trebuie să rămână sub ungera Duhului, rusalistică, până la sfârșit.

S-ar putea ca istoricii care sunt aici, să nu fie de acord cu mine în legătură cu acest bărbat, dar eu vă spun pe deplin convins că **îngerul bisericii Smirna este Irineu**. Poate mulți dintre voi spuneți că mai potrivit este Policarp, dar nu este adevărat, pentru că el a înclinat mai mult spre organizație și spre catolici, religia care urma să se instaleze. În ce-l privește pe Irineu, el a vorbit în limbi, a fost urmat de semne și minuni și a posedat puterea lui Dumnezeu, fiind îngerul care a răspândit Lumina lui Dumnezeu. După crucificarea și uciderea lui Policarp, Dumnezeu a dus Lumina mai departe, Irineu fiind unul din ucenicii lui, iar Policarp a fost unul din ucenicii lui Pavel. Astfel, Irineu a luat locul lui Pavel și a dus Lumina mai departe.

Îngerul care a adus Lumina în epoca Pergam a fost Martin, și cred că nu a fost un om mai mare decât acest bărbat, care a trăit pe pământ, în afară de Isus Hristos. Putere? Asasinii au venit la el să-i taie capul fiindcă credea în semne și minuni și în binecuvântarea de la Rusalii, iar când i-a văzut, Martin și-a dat jos haina și și-a întins gâtul în fața lor. Dar când acel asasin a ridicat sabia ca să-i taie capul, puterea lui Dumnezeu l-a trântit jos, așa că s-a târât în genunchi să ceară îndurare de la Martin. Amin. Martin a fost unul din îngerii Bisericii.

Unul dintre frații lui a fost spânzurat, în timp ce Martin îl căuta și încerca să afle ce se întâmplase. Astfel, când a ajuns el acolo, omul fusese deja spânzurat. Era mort și cu ochii ieșiți din orbite. Dar Martin s-a dus lângă el, a căzut în genunchi și s-a rugat lui Dumnezeu timp de o oră, iar puterea lui Dumnezeu a venit peste omul mort, așa că s-a ridicat în picioare și au mers mai departe împreună. Aceasta o spune istoria, așa cum a vorbit și despre George Washington, Abraham Lincoln și alții. Este istorie.

Da, domnilor, sfântul Martin a fost îngerul bisericii Pergam. Aceasta este biserica ce s-a căsătorit cu statul și care i-a dus pe toți în catolicism.

Îngerul bisericii Tiatira a fost Columba.

Îngerul bisericii Sardes, biserica moartă... Cuvântul „Sardes” înseamnă „mort.” Ei au ieșit afară cu un nume, dar nu cu Numele Lui, ci: „*îți merge numele că trăiești, dar ești mort.*” Priviți cum au făcut botezul în zilele acelea. Vedeți, de acolo au venit. **Îngerul bisericii Sardes a fost Martin Luther, primul reformator.**

Îngerul bisericii Filadelfia a fost John Wesley, iar îngerul bisericii Laodicea nu este încă cunoscut.

Acum, vă rog să vă întoarceți la Scriptură, la prima epocă a bisericii, fiindcă mi-am notat câteva lucruri și aș dori să le ascultați.

Dumnezeu i-a vorbit primei epoci a bisericii, Efes, și a condamnat-o pentru lucrările ei lipsite de dragoste. Răsplata biruitorilor din această epocă a fost *Pomul Vieții*.

Biserica din Smirna a fost o biserică prigonită și a trecut prin multe necazuri, iar răsplata pentru biruitori a fost *cununa Vieții*.

Epoca a treia a bisericii, Pergam, este epoca învățurii false, a minciunii Satanei și a întemeierii dominației papale, a căsătoriei dintre biserică și stat, iar răsplata pentru biruitori a fost *mana ascunsă și piatra albă*.

Epoca bisericii Tiatira a fost epoca dominației papale, epoca întunecoasă, iar răsplata pentru biruitori a fost *puterea și stăpânirea peste neamuri și Steaua dimineții*. Doar o minoritate a reușit să meargă mai departe.

Epoca bisericii Sardes a fost epoca reformatoare, iar răsplata biruitorilor sunt *hainele albe în care vor fi îmbrăcați și numele scris în Cartea Vieții*. Eu am vorbit despre Cartea Vieții zilele trecute și am văzut că voi veți fi judecați după cele scrise acolo. Dar sfinții vor fi luați sus și nu vor merge la judecată.

Epoca bisericii Filadelfia a fost epoca dragostei frățești, epoca însărcinării, epoca misionară în care s-a deschis o ușă, iar biruitorii *au fost făcuți un stâlp în Templul lui Dumnezeu*. În această epocă, ce a durat până în jurul anului 1906, a fost dată descoperirea Numelor lui Dumnezeu.

Epoca bisericii Laodicea a fost o epocă bogată și plină de bunuri, care nu a dus lipsă de nimic, dar în realitate a fost o epocă nenorocită, săracă, mizerabilă, goală și oarbă, epoca bisericii căldicele, iar răsplata biruitorilor este că *vor sta pe tron cu Domnul*.

În seara aceasta aș vrea să luăm din Apocalipsa 2, prima epocă a bisericii. El S-a descoperit, iar noi știm Cine este El; știm că este Dumnezeu.

După cum am spus deja, această epocă a început în jurul anului 53 d.Hr. și a ținut până în anul 170 d.Hr. Orașul Efes era unul din cele trei mari orașe ale Asiei, fiind numit adesea al treilea oraș al credinței, după Ierusalim și Antiohia. Efes era un oraș al comerțului și al afacerilor. Guvernul era roman, limba era greacă, iar istoricii sunt de părere că aici au fost înmormântați Ioan, Maria, Petru, Andrei și Filip. Efes este vestit pentru frumusețea sa.

În Efes, creștinătatea era unde trăiau evreii, biserica fiind fondată în jurul anului 53 sau 55, de către apostolul Pavel. Mai târziu, el a petrecut trei ani în Efes, învățăturile lui având o influență puternică asupra creștinilor din oraș. Apoi, Timotei a fost primul episcop al bisericii din Efes. În timpul lui Pavel, în Efes era o biserică mare, iar el a scris bisericii de acolo.

Numele „efes” înseamnă „a ceda, a renunța, a cădea în păcat, de aceea Dumnezeu a numit-o „biserica ce a căzut.” Dumnezeu le-a lăudat faptele, osteneala și răbdarea lor, dar le-a condamnat trăirea, pentru că și-au părăsit dragostea dintâi, au căzut și nu au mai păstrat Lumina. Efes nu a fost o biserică înșelată, ci a căzut din cauză că nu a continuat în dragostea desăvârșită.

Ca rezumat al epocii Efes: roadele fără dragoste au condus la lepădare.

Făgăduințe: biruitorilor, sfinților din Efes, le-a fost promis raiul și partea la Pomul Vieții.

Aici avem ceva frumos. Pomul Vieții este menționat de trei ori în Geneza și de trei ori în Apocalipsa. Prima dată când a fost menționat în Geneza a fost în Eden, Pomul Vieții fiind Hristos. De trei ori a fost menționat și în Apocalipsa și a fost Hristos în Rai. O, este atât de minunat! Domnul să vă binecuvânteze.

Acum, să începem cu primul verset din capitolul 2 al Apocalipsei, epoca bisericii Efes:

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur...”

Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur este Isus Hristos, Dumnezeu cel Atotputernic. Ce face El? El nu a spus că merge într-un sfeșnic de aur, ci merge în mijlocul tuturor. Ce înseamnă aceasta? Că El este Același Dumnezeu, ieri, azi și în veci, în fiecare epocă a Bisericii și în fiecare credincios. El vine prin Duhul Sfânt la fiecare epocă și la fiecare persoană; este Același ieri, azi și în veci.

„Cel ce ține în mâna Sa dreaptă...” „Mâna dreaptă” înseamnă „autoritatea și puterea Sa.” El îi ține în mâna Sa dreaptă, adică sub control, pe mesagerii celor șapte epoci ale Bisericii. O, îmi place aceasta! Îl vedeți pe Hristos cum merge prin aceste epoci, făcându-Se cunoscut pentru oamenii din epoca întunecoasă și din fiecare epocă; în timp ce biserica a devenit formală, unii s-au îndreptat într-o parte și alții într-alta, dar minoritatea aceea mică a rezistat, iar Hristos a lucrat cu ei, confirmându-Și Cuvântul; mergând mai departe.

Este atât de ușor să vezi cum avem ceea ce avem astăzi când începem să studiem aceste lucruri. Cred că fiecare dintre voi poate vedea la înălțimea aceasta (Fratele Branham arată spre tablă). Aici este prima epocă a Bisericii, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea. Dacă privim mai atent, vedem că Biserica a început la Rusalii. Câți dintre voi credeți aceasta? Vedeți ce s-a întâmplat la Rusalii? Apoi vedem cum biserica merge în jos.

Câți dintre voi cred aceasta? Vedeți ce s-a întâmplat la Rusalii? Apoi, putem vedea biserica mergând în jos, în decădere. Încet, încet, începe să pălească tot mai mult; de la început, biserica adevărată a mers tot în jos. Dar nu contează cât de mică este biserica: *„Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20). Sunt adunați împreună acum? În numele metodiștilor? Al baptiștilor? Al penticostalilor? Nu. Dar cum? În Numele lui Isus! Oriunde sunt adunați împreună doi sau trei, nu contează cât de mică este adunarea. Și va deveni atât de mică, încât El va trebui să vină repede și să ne ia, pentru că altfel nu va mai fi nimeni păstrat pentru răpire. *„Oriunde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu...”*

Primii care au venit, au fost apostolii. Acesta a fost începutul, Rusaliiile. El pășește pe acolo, Același mare Dumnezeu; așa că trebuiau să se întâmple aceleași semne mari, deoarece El a pășit prin fiecare epocă. Ce a binecuvântat El? Poporul care s-a adunat în Numele Lui.

Vreau să observați aceasta în timp ce trecem prin fiecare epocă a Bisericii. Biserica aceasta a avut Numele lui Isus. Biserica aceasta a avut Numele lui Isus, și la fel biserica aceasta, dar biserica aceasta L-a pierdut. Astfel, biserica aceasta, epoca luterană, a ieșit afară cu un alt nume: *„Îți merge numele că trăiești, dar de fapt ești mort.”*

Și va continua așa până la sfârșitul acestei epoci; dar între epoca aceasta și epoca aceasta, este o ușă deschisă care aduce Numele Lui înapoi bisericii. Priviți și vedeți dacă acesta este adevărul, după ce vom citi de aici din Scriptură.

Mâine seară voi încerca să aduc acest plan aici, ca să puteți vedea cu toții. Poate mâine după-amiază voi veni aici pentru a contura unele lucruri despre care vreau să vorbesc.

Dacă cineva dintre voi are partea istorică, vă rog s-o aduceți aici; sau luați-vă notițe, apoi mergeți la bibliotecă sau în altă parte unde puteți cerceta partea istorică, citiți-o și vedeți dacă totul este în ordine.

Acum vom lua primul verset. Ce face El? Îi salută.

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur...”

În versetele 2 și 3 îi laudă:

„Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.”

Vedeți, glasul lepădării a început să se instaleze încă de la începutul primei epoci a Bisericii. A început acolo, deoarece cei aleși, Biserica adevărată care dorea să țină principiile Bibliei și să urmeze Cuvintele pe care le-a spus Isus în mărturia Sa, a început să se îndepărteze deja de Cuvânt. Vedeți? A început să se întâmple ceva: au început să se ridice învățători falși, oameni care învățau greșit, contrar Scripturii, încercând să aducă ceva înăuntru și să adauge ceva la Cuvânt.

De aceea, El a dat această descoperire bisericii și a spus: *„Oricine adaugă sau scoate ceva, îi va fi scoasă partea din Cartea Vieții.”* Aceasta înseamnă că ești pierdut, frate! Nu te juca cu Cuvântul lui Dumnezeu! Nu contează pe cine rănești

sau ce anume provoacă acea rană, spune-o oricum! Spune întocmai cum este scris Acolo! Noi nu avem nevoie de ceva măreț, nu avem nevoie de nici un preot sau de cineva care să ne interpreteze Cuvântul, fiindcă Dumnezeu, Duhul Sfânt este Interpretul. El este Cel care aduce interpretarea.

Acum, dacă observați, cei din prima epocă s-au întors de la cel rău, i-au descoperit pe profeții mincinoși și au dovedit că erau falși și că aveau numai o formă de evlavie. Vedeți cum a început biserica să devină formală încă din timpul acela? Prin inspirația Duhului Sfânt, ei au început să-i demaște pe cei falși, iar oamenii au început să râdă de ei.

Păi, nu a spus Isus: *„Ferice de voi când, din pricina Mea, oamenii... vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră.”* (Matei 5.11). El nu a spus niciodată că trebuie să devină formali, ci a zis: *„Bucurați-vă și înveseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi.”* (v. 12). El a spus aceasta în fericirile rostite în Matei 5: *„Ferice de voi...”* Dacă oamenii vă urăsc pentru că Îl iubiți pe Domnul Isus, este o binecuvântare pentru că ei fac aceasta. Tot așa, dacă rostesc cuvinte de ocară împotriva voastră, ei aduc, de fapt, binecuvântarea lui Dumnezeu asupra voastră. Acele cuvinte se vor întoarce împotriva lor, așa cum s-a întâmplat cu Balaam. Când ei încearcă să vă batjocorească pentru că sunteți creștini, batjocura aceea se va întoarce împotriva lor, iar Dumnezeu vă va binecuvânta deoarece este scris: *„Ferice de voi când, din pricina Mea, oamenii... vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră.”* Vedeți? Este ferice de voi când sunteți batjocoriți din pricina Numelui Său.

În continuare vedem că ei au vrut să intre într-o formă de evlavie.

Aici aș putea să mă opresc puțin ca să spun ceva, și cred că o voi face, iar păstorii pot verifica dacă este adevărat. Fiecare trezire produce gemeni, așa cum s-a întâmplat cu Rebeca și Isaac care au născut gemeni: pe Esau și pe Iacov. Tatăl era sfânt și la fel mama, dar ei i-au avut pe acei doi băieți: pe Esau și Iacov.

Amândoi erau religioși, iar când era vorba de lucruri și fapte, din punctul de vedere al Legii, Esau era probabil mai bun decât Iacov. Știați aceasta? Iacov era doar un băiețel care stătea tot timpul în jurul mamei sale, dar Esau mergea la câmp și lucra; mergea și aducea carne de vânat pentru a-l hrăni pe bătrânul său tată orb care era profet, și încerca să aibă grijă de el. Dar Iacov avea un singur lucru în minte: voia dreptul de întâi născut! Nu conta cât de mult trebuia să stea în casa tatălui său și nici ce trebuia să facă, principalul lucru pe care îl dorea în viața sa era dreptul de întâi născut, pe când Esau disprețuia acest lucru.

Nu puteți să-l vedeți pe omul firesc? Când are loc o trezire, există două categorii de oameni care ies afară: este omul firesc care vine la altar și spune: „Da, domnule, Îl accept pe Hristos ca Salvator personal.” Apoi merge afară și ce se întâmplă? Primul lucru pe care-l aflați este că s-a atașat unei biserici formale și reci pentru că se gândește: „Dacă mă alătur bisericii, sunt la fel de bun ca omul de lângă mine. Nu sunt la fel de bun ca și cutare sau cutare? Ce diferență este cât timp aparțin unei biserici și mărturisesc aici credința mea?” Este o foarte mare diferență, pentru că trebuie să te naști din nou; trebuie să ai dreptul de întâi născut.

Lui Iacov nu i-a pasat cât de mult era batjocorit; el voia acel drept de întâi născut și voia să-l obțină indiferent ce trebuia să facă pentru aceasta.

Mulți oameni nu vor dreptul de întâi născut deoarece cred că este ceva lipsit de popularitate. Ei nu vor să vină la altar să plângă, să postească sau să facă alte lucruri de felul acesta. Ei nu vor să facă aceasta. Multe femei folosesc machiaj și se gândesc că dacă plâng, li s-ar prelinge pe față și atunci va trebui să-l pună din nou. Nu vreau să fiu batjocorit și sper că ceea ce am spus nu va fi interpretat așa, dar acesta este adevărul. Ei nu vor acest drept de întâi născut; nu vor nașterea din nou pentru că este puțin ciudată și nu este ca o altă naștere. Fiecare naștere este grea, și fie că are loc într-o cușcă, într-un hambar sau într-o sală de nașteri zugrăvită în roz, este o murdărie.

Prin urmare, și nașterea din nou aduce puțină confuzie. Amin. Te face să faci lucruri pe care nu ai crezut că le vei face; vei sta într-un colț și vei bate într-o

tamburină sau vei cânta: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia! Glorie lui Dumnezeu! Glorie lui Dumnezeu!” Te vei comporta ca un nebun. Aceasta le-a provocat apostolilor și aceasta i-a provocat și fecioarei Maria: ea s-a comportat ca și cum ar fi fost nebună. Pentru societate părea un adevărat dezastru, dar este nevoie de puțină nebunie ca să ieși afară. Amin.

Dacă ceva nu moare și nu putrezește, nu poate aduce noua viață. Tot așa, Hristos nu poate intra în inima unui om, dacă acesta nu moare și nu putrezește față de gândurile lui.

Dacă încerci să gândești: „Voi merge la altar și voi spune: „Da, Doamne, sunt un om bun. Te voi accepta, voi plăti zeciuală, voi face cutare și cutare, etc,” nu vei ajunge nicăieri. Tu trebuie să mori și să putrezești chiar acolo pentru gândurile tale. Lasă-L pe Duhul Sfânt să preia conducerea și să facă ce vrea El cu tine. Vei suferi, dar chiar dacă este oribil și umilitor, este adevărul. Este singurul fel în care știu să vă vorbesc pentru a scoate în evidență acest lucru pe care doresc să-l înțelegeți.

Ce a fost mai tulburător pentru evreii aceia demni, decât să-i vadă pe oamenii aceia ieșind în stradă cu buze bâlbâitoare? Știți ce este un bâlbâit? (Fratele Branham face ca un bâlbâit). Ei vorbeau în alte limbi și se comportau ca niște oameni beți. (Fratele Branham arată cum se comportă un om beat). Exact aceasta făceau ei, așa că arătau oribil.

Astfel, evreii au spus: *„Oamenii aceștia sunt plini de must!”* Atunci s-a ridicat unul dintre ei și le-a zis:

„Bărbați iudei... să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele:

„Oamenii aceștia nu sunt beți cum vă închipuiți voi...”

El s-a dus la Scriptură și a spus: „Aceasta este ceea ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...”

Aceasta este calea prin care s-a născut Biserica. Câți dintre voi cred că Dumnezeu este infinit? Atunci El nu Se poate schimba. Și dacă aceea a fost Biserica Sa de la început, tot o astfel de Biserică trebuie să aibă și la sfârșit, pentru că El nu Se poate schimba. Așadar, cum veți înlocui tremuratură unei mâini sau alte lucruri care s-au întâmplat acolo? Fiecare apostol s-a întors la aceasta.

După ce au făcut toate acestea, Duhul Sfânt S-a revărsat peste ei, iar Petru a spus: „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”

Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” (Fapte 10.47). Așa este.

În Fapte 19 scrie că Pavel s-a dus și a găsit un grup de oameni care strigau și aveau un timp minunat, un grup de bapțiști care-L slăveau pe Dumnezeu, și le-a zis:

„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”

Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt,” au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Am fost botezați de același om care L-a botezat pe Isus, de Ioan Botezătorul.”

„Botezul acesta nu mai este valabil.” Înțelegeți? Petru l-a pecetluit în ziua de Rusalii, pentru că el avea cheia. Înțelegeți?

Pavel le-a zis: „Acest botez nu mai este valabil; trebuie să vă botezați din nou,” și astfel i-a botezat din nou, în Numele Domnului Isus Hristos. Apoi și-a pus mâinile peste ei și a avut aceleași rezultate pe care le-au avut la început. Duhul Sfânt a căzut peste ei, așa că au început să vorbească în limbi și să procească.

Aceasta este Biserica din Efes, care și-a avut începutul chiar la început.

„Iată ce zice Cel ce umblă prin mijlocul sfeșnicilor:

„Știu faptele tale, osteneala și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.”

Este ceva precis, nu-i așa? Nu eu spun aceasta, ci El a spus-o; el a spus că aceia erau mincinoși.

Biblia spune: „Puneți-l la încercare! Dacă este printre voi cineva care spune că este duhovnicesc sau profet, Eu Domnul Mă voi face cunoscut lui, și îi voi vorbi prin vise și vedenii. Dacă ceea ce spune se va împlini, să-l ascultați pentru că Eu sunt cu El. Dar dacă ceea ce spune nu se va întâmpla, să nu-l ascultați și să nu vă temeți de el, pentru că nu are Cuvântul Meu.” Vedeți, dacă este Cuvântul Lui, se va întâmpla.

Ei au aflat că acești oameni nu trăiau conform Bibliei. Vedeți, ei încercau să obțină altceva. Vreau să fiți atenți, pentru că imediat vom ajunge în miezul problemei.

Deci, El a spus: **„Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.”**(v.2).

Așa cum am spus când am început, orice trezire produce gemeni: unul este un om duhovnicesc, iar celălalt este un om firesc al pământului: „M-am alăturat bisericii și sunt la fel de bun ca ceilalți.” Aceasta este ceea ce a produs această trezire; aceasta este ceea ce produce fiecare trezire. Aceasta a produs trezirea lui Luther, aceasta a produs Irineu; aceasta a produs sfântul Martin; aceasta a produs Columba; aceasta a produs Wesley și la fel mișcarea rusalistică. Așa este.

Vedeți cum au mers ei să semene? Și-au construit biserici și au mers mai departe, au lucruri mari și rafinate. O, Doamne! Se ridică în picioare și repetă așa-zisul crez apostolic: „Cred în sfânta biserică romano-catolică... în împărtășirea sfinților...” Cel care crede în sfinți este un spiritist. Oricine crede în morți este de la diavol. Așa este. Avem un singur Mijlocitor între om și Dumnezeu, iar acesta este Omul Isus Hristos. Așa este. Aceasta a spus Petru, iar voi, dragi catolici, îl numiți „papă, primul papă care a umblat cu Isus.” El a spus că nu este nici un alt mijlocitor între om și Dumnezeu, dar voi aveți alți zece mii de mijlocitori. De ce s-a schimbat atât de mult, dacă biserica este infailibilă și nu se schimbă? Toate slujbele au fost rostite în latină, iar aceasta nu ar trebui să se schimbe. Ce s-a întâmplat? Unde găsiți în Biblie crezul apostolic? Dacă apostolii au avut vreun crez, acesta a fost: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.”* (Fapte 2.38). Eu nu am auzit nici un alt crez venit din partea lor și nici nu i-am auzit spunând altceva.

Biblia nu vorbește nicăieri despre „sfânta biserică catolică” și nici despre alte lucruri ca: „Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, Creatorul cerului și al pământului...” Crezul apostolic este un crez inventat de ei; ei și-au făcut propriile rugăciuni, totul fiind doar invenția lor.

Noi vedem că astăzi și protestanții s-au îndepărtat de adevăr. Este așa cum a spus Billy Graham duminică: „Oamenii au mers atât de mult timp pe calea greșită încât

cred că sunt în ordine, deși sunt greșiți.” Așa este. Acesta este adevărul. Știu că Billy Graham a primit Duhul Sfânt la George Jeffery, dar într-o zi va ieși de acolo. Dumnezeu îl folosește acum acolo, deoarece el poate scutura împărăția aceea în care oricine altcineva abia dacă poate ajunge. Dar voi puteți vedea felul lui de a predica, și faptul că în spatele lui este ceva, din cauza acestor bapțiști care scutură mâinile altora. Da, domnilor!

Acum:

„Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.”

Ei i-au găsit mincinoși. Cum au știut aceasta? Pentru că apostolii aceia nu citau Cuvântul.

Dacă un om zice: „Biblia spune în Evrei 13.8 că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,*” și apoi tot el spune: „O, zilele minunilor au trecut,” dovedește că este un mincinos.

Dacă Biblia spune: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor,*” și fiecare verset din Biblie spune același lucru și fiecare om care a fost botezat în Numele Domnului Isus Hristos, dar cu toate acestea, un om le poruncește celorlalți oameni să fie botezați prin stropire sau ceva de felul acesta, dovedește că este un mincinos, un profet fals.

Sper că aceasta nu vă rănește sentimentele, dar tu nu poți dădăci aceasta, frate, fiindcă este vremea să-ți dai mânușile jos și să mânuiești Evanghelia. Înțelegeți? Acesta este adevărul.

Arătați-mi un singur loc din Biblie unde o persoană a fost botezată vreodată în alt nume decât cel al Domnului Isus. Dacă ești botezat cu botezul bisericii catolice, tu nu ești în biserica creștină, ci ești în biserica catolică, deoarece acolo ai fost botezat.

În revista catolică „Vizitatorul de duminică,” este un catehism, iar una dintre întrebările puse era: „Va fi salvat vreun protestant?” Răspunsul lor la această întrebare a fost: „Da. Mulți dintre ei vor fi salvați pentru că au botezul nostru și multe alte lucruri luate de la noi.”

Catolicii spun că acest botez a fost luat din Biblie, dar Biblia spune: „...*fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos...*” Totuși, ei l-au luat de acolo și l-au pus în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt,” și au rămas la aceasta. Cu siguranță. Vedeți? Acesta nu este un botez creștin, ci este un botez catolic. Într-una din serile în care am predicat, m-ați auzit spunând: „Ați fost botezați cu botezul creștin?” Botezul creștin venit de la Hristos, în Numele lui Isus Hristos, nu în ceva titlu.

Acum să citim versetul 3: **„Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai obosit.”**

„...*din pricina Numelui Meu.*” Ați observat că ei aveau răbdare? De ce au suferit ei? Pentru Numele Său. Vedeți cum a rezistat acest Nume în Biserica aceea? Dar în timp ce vom înainta în săptămâna aceasta, veți vedea cum acest Nume a dispărut și a fost înlocuit cu un titlu. Vedeți? **„Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu.”**

Pentru a păstra Numele lui Isus în fiecare biserică sau peste orice altceva, este nevoie ca în primul rând să-l permițeți să intre acolo. Biblia spune: **„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus...”** (Coloseni 3.17). Nu este așa? **„...orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta...”** Dacă trebuie să căsătoriți pe cineva, faceți-o așa cum trebuie, iar dacă vedeți că șovăie, nu-i

căsătoriți! Înțelegeți? Dacă nu puteți spune deliberat: „Vă declar soț și soție în Numele Domnului Isus Hristos,” mai bine lăsați-i în pace. În ordine. Dacă doriți să-i botezați, faceți-o în Numele Domnului Isus.”

Dacă trebuie să faceți ceva, dar dintr-un motiv oarecare nu puteți s-o faceți în Numele lui Isus, mai bine n-o faceți deloc. Dacă cineva vă spune: „Bea un pahar cu băutură.” Voi nu puteți face aceasta în Numele Domnului Isus, așa că nu o faceți deloc! Altcineva spune: „Jucați cărți.” Voi nu puteți face aceasta în Numele Lui, așa că nu o faceți deloc. O mică glumă murdară spusă la o petrecere, nu o poți spune în Numele lui Isus, așa că nu o spune! Înțelegeți? Nu poți purta pantaloni scurți în Numele lui Isus, deci nu-i purta! Aș putea să mai continui, dar voi știți la ce mă refer. În ordine. Voi nu puteți face astfel de lucruri! Dacă faceți ceva și nu puteți face în Numele Domnului, nu o faceți, pentru că El a spus: *„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus...”* În ordine.

El i-a lăudat pentru aceasta, dar acum voi vorbi despre ce avea Domnul împotriva lor. Pentru aceasta vom citi versetul 4:

„Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

O, „am ceva împotriva ta! Ai fost răbdător și ai suferit din pricina numelui Meu.” Nu ar fi acesta un lucru bun pentru acest tabernacol astăzi? Ba da, domnilor!

„Ai mers bine,, ai avut multă răbdare și ai suferit mult timp din pricina numelui Meu. Eu apreciez toate acestea și te laud pentru ele, este în ordine. Am văzut că i-ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și i-ai găsit mincinoși, pentru că nu respectă Cuvântul. Eu apreciez tot ce ai făcut, dar este ceva ce am împotriva ta, iar aceasta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Ai părăsit dragostea pe care ai avut-o odată pentru cei buni, dragostea pentru întâlnirile de modă veche ale Duhului Sfânt și ai început să aluneci înapoi la ceea ce este formal; ai venit înăuntru cu „Tată...” Absurdități! Vedeți?

Există o adevărată societate: cineva trebuie să vină afară îmbrăcat în roba aceea mare, știți voi, să cânte în cor, să aibă părul aranjat, cu mult machiaj pe față și să cânte ca nu știu cine.

Nu demult, am fost la adunarea oamenilor de afaceri, iar în seara aceea trebuia să vorbesc. Adunarea nu s-a putut ține la hotel, așa că m-au dus în clădirea lui Oral Roberts. În timp ce stăteam și ascultam studiul lui Oral Roberts, am observat un grup de copii pentecostali de vreo șaisprezece, șaptesprezece și optsprezece ani; erau cam treizeci sau patruzeci, și urmau să cânte ceva ce mi s-a părut a fi o uvertură sau ceva de care vorbește și Becky, Ceaikovski sau ceva de felul acesta; eu nu le știu, dar este muzică clasică. Și iată-i, frații voiau să ia un voluntar din sală și fiecare dintre ei mergea înainte și le era oferit un pahar; se comportau ca și cum ar fi fost orbi, făceau glume și vorbeau întruna. Fetele aveau atâta vopsea pe ele încât aproape că puteau vopsi clădirea lui Oral. Și totuși, iată-i stând acolo și pretinzându-se creștini rusalistici, dar adevărul este că au pierdut dragostea dintâi.

Sunt de acord cu David DuPlessis care a spus: „Dumnezeu nu are nepoți.” Nu, domnilor. Avem nepoți metodiști, nepoți baptiști, nepoți pentecostali, etc., dar Dumnezeu nu are nepoți. Voi sunteți fiii și fiicele Lui. Nu puteți veni înăuntru pentru că mama sau tatăl vostru au fost oameni buni, ci trebuie să plătiți același preț ca și ei. Tu trebuie să fii născut din nou la fel ca ei, pentru că Dumnezeu nu are nici un nepot. Deci, tu ești un fiu sau o fică a lui Dumnezeu, nicidecum un nepot.

Am fost la o întâlnire ținută într-o adunare pentecostală. Ar fi trebuit să vedeți cum s-au împrăștiat femeile atunci când am intrat înăuntru. Aveau părul tăiat și coafat și erau îmbrăcate sumar și cu fuste scurte. Femei pentecostale îmbrăcate sexy.

Va trebui să dați socoteală pentru aceasta în ziua judecății. Veți fi vinovate de adulter, deoarece Isus a spus că „...oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.28). Cine este vinovat dacă te prezinți așa în fața unui bărbat? Tu sau bărbatul acela? Fiți dreți și feriți-vă de diavol! Vedeti?

Ce au făcut ei? Au pierdut dragostea dintâi. O, tu n-ai putea să-i pui într-un colț cu o tamburină, să-i faci să bată din palme și să-L laude pe Dumnezeu. O, nu! Ar cânta ceva muzică clasică, îmbrăcați cu ceva robe pe ei, și cam atât. Vedeți? Și-au pierdut dragostea dintâi. Aceasta a fost în neregulă și cu prima biserică. Înțelegeți?

Ei se comportă ca lumea, se îmbracă la fel ca lumea, au propriul star favorit de televiziune și nu se pot abține să nu-l vadă; trebuie să se uite la „O iubim pe Suzi” sau ceva de felul acesta; stau acasă și nu merg la adunările de rugăciune sau la alte adunări, iar dacă merg, îi fac semn păstorului să termine mai repede ca să poată ajunge acasă la timp ca să prindă emisiunea favorită. Ei iubesc lumea mai mult decât Îl iubesc pe Dumnezeu.

O, sunt prea formali și nu mai pot spune „Amin”. Vedeți? Ei nu mai au aceasta, nu mai au trăirea rusalistică. Când spun aceasta, nu mă refer la bapțiști sau la prezbiterieni, pentru că ei n-au avut de la început aceasta. Eu vorbesc despre Rusalii. Așa este. Frate, știu că aceasta te îmbolnăvește, dar noi dorim o naștere adevărată, în afara acestor lucruri; trebuie să murim, înainte de a vorbi despre o naștere. Înțelegeți? Acesta este adevărul. Dar iată că ți-ai pierdut dragostea dintâi.

Dacă Dumnezeu a avut aceasta împotriva primei epoci a bisericii, o are și împotriva acesteia!

„Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Aceasta este plângerea mea împotriva ta: cândva ai avut un timp minunat, dar ai lăsat lumea să pătrundă înăuntru și ai început să te porți ca un formalist. Deții în continuare Numele Meu și faci lucruri bune, ai multă răbdare și așa mai departe, suferi și muncești, ești ca un catâr!”

O, vai! Ai lăsat deoparte credința și puterea și le-ai înlocuit cu faptele personale.

„Păi, îți spun, frate Branham, că o ajut pe orice văduvă care are nevoie de ajutor.”

Este un lucru bun și te laud pentru aceasta, dar unde este dragostea dintâi pe care ai avut-o? Hmmm! Unde este bucuria pe care o aveai înainte? David striga odinioară: „Doamne, dă-mi din nou bucuria mântuirii!” Unde sunt întâlnirile de rugăciune de seară, rugăciunile cu lacrimi pe obrajii voștri? O, vai! Biblia este plină de praf și are pânze de păianjen pe Ea. Citiți povești de dragoste, ziare și alte lucruri; citiți lucruri care nici măcar nu ar trebui să fie publicate, dar voi, penticostalii, le luați și vă desfățați cu ele ca un roi de muște peste un tomberon de gunoi. O, ați face bine să vă îndepărtați cât mai repede de acolo! Înțelegeți voi care este cauza acestor lucruri? Faptul că „ați părăsit dragostea dintâi.”

Din pricina aceasta, versetul 5 este un avertisment:

„Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te...” Înțelegeți?

„Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; (De unde ai venit? De la Rusalii, și ai căzut în starea în care ești acum, ai alunecat)... **„pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi.** (Întoarce-te din nou la Rusalii). **Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”**

Cu alte cuvinte, dacă aveți un păstor umplut cu Dumnezeu, umplut cu Duhul Sfânt și încercați să-l țineți sub papucul vostru spunând: „Dacă spune ceva despre noi și despre faptul că avem părul coafat; dacă spune ceva despre faptul că ne machiem, îl vom excomunica!” Nu vă faceți griji, fiindcă o va face Dumnezeu înainte ca să aveți voi această ocazie! El va merge afară și va predica la pietre, și nu va face compromis cu asemenea lucruri. Dacă aveți un păstor care vă spune adevărul, trebuie să stați în Duhul și să-L slăviți pe Dumnezeu, fiind conștienți de faptul că veți fi pierduți dacă nu faceți aceasta. Vedeți?

Dar oamenii de astăzi trăiesc ca și cum viața aceasta ar fi totul: „Trăim doar aici pe pământ, aceasta este tot!” Voi nu vă dați seama că aveți un suflet care va trebui să plece de aici altundeva? Vă dați seama că prin felul în care trăiți și prin ceea ce faceți: țineți dușmăni, sunteți răi și apoi mergeți la biserică, vă pecetluiți de fapt

destinația veșnică? O, Doamne, ai milă! Să vă fie rușine, fiindcă prin ceea ce faceți aduceți batjocură asupra lucrării lui Hristos! Nu este așa? Nu facem noi aceasta?

Nu contrabandiștii aduc prejudicii bisericii; nici prostituata nu aduce un prejudiciu bisericii, ci aceasta o fac oamenii care mărturisesc că sunt creștini și apoi trăiesc o viață diferită de mărturia lor. Noi știm ce este un contrabandist și ce este o prostituată. Când surorile noastre se îmbracă la fel ca prostituatele, aceasta aduce un prejudiciu și este o rușine pentru biserică. Când un creștin bea ca un contrabandist, aceasta aduce un prejudiciu bisericii. Ei spun că sunt creștini, apoi fac asemenea lucruri. Frate, nu uita că oamenii privesc la ceea ce faci tu. *„Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!”* (2Timotei 2.19). Înțelegeți? Depărtați-vă de păcat!

O, suntem atât de departe, fraților! Eu, tu, noi toți, suntem atât de departe de ceea ce vrea Hristos să fim! Chiar acum și aici, astăzi, este vremea să punem deoparte orice păcat care ne stăpânește și să conducem cu răbdare turma care este înaintea noastră. Predicatorilor, fraților, faceți aceasta! Așa este.

„Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

Unde este locul lui? În biserică. „Dar dacă nu te căiești și nu te întorci în locul în care ai fost la început, voi lua păstorul de la voi și-l voi pune în alt loc, unde voi reflecta Lumina Mea care va străluci.” Hmm! Nu este aceasta ceva serios?

Este timpul ca bisericile să se căiască. Este timpul ca penticostalii să-i dea afară de la amvon pe acești învățați șlefuiți și să aducă predicatori de modă veche care vor spune Adevărul. Nu vă bateți pe umăr și nu folosiți biserica pentru a obține un tichet de masă, pentru salarii mari sau ceva de genul acesta, pentru psihologie, pentru câteva curse de cai, pentru o invitație la cină sau pentru alte lucruri de felul acesta.

Este timpul să vă întoarceți la Evanghelie! Nu contează cât sunteți de puțini pentru că: *„acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20).

„...pocăiește-te... Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

Acum vom citi versetul 6. Acesta este versetul cu care vom avea probleme. Vedeți? Dacă nu vă veți pocăi, El va veni și vă va lua păstorul. Amintiți-vă și nu uitați, fiindcă aceasta va lega toate lucrurile împreună. Vă rog să vă adânciți în lucrurile pe care le discutăm acum. Toată lumea se simte bine? (Adunarea spune: „Amin!”). Vă grăbiți? (Adunarea spune: „Nu!”). În ordine. Vă rog să mai aveți puțină răbdare. (Un frate din adunare spune: „Putem sta toată noaptea”). Mulțumesc.

Deci, versetul 6:

„Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.”

„Urăști aceste fapte ale nicolaiților.” Astăzi, când eram în camera de studiu, am scris ceva și aș vrea să ascultați cu atenție. Versetul șase aduce o laudă: Dumnezeu și Biserica Sa sunt de acord cu privire la un lucru, și anume, că urăsc faptele nicolaiților. Vița adevărată, Biserica adevărată care era în biserica efesiană.

Amintiți-vă că fiecare biserică are formalistii ei și credincioșii ei adevărați. Aceștia sunt gemenii care se nasc în fiecare trezire, și care trăiesc în fiecare biserică. Ei au un început în epoca aceasta, și vor avea un sfârșit în epoca aceasta. Formalistii au mers înainte până în epoca bisericii Tiatira, când Luther s-a întors la lucrurile dintâi, iar acum se pare că lucrurile se întorc din nou la formalism. Puteți vedea această religie formală? Între ea și catolicism nu există nici o diferență, este

același lucru. Fiecare organizație este omorâtă de acest formalism, dar Dumnezeu nu și-a organizat niciodată biserica. Aceasta este ceea ce au încercat să facă oamenii aici. Priviți și vedeți dacă nu este așa, și veți vedea cât de blestemată este organizația. Este total străină de Biserica adevărată, de Biserica Nou Testamentală. Înțelegeți?

„Urăști faptele nicolaiților, pe care le urăsc și Eu.”

Vița adevărată urăște faptele nicolaiților, pe care le urăște și Dumnezeu. „Faptele nicolaiților” din biserica Efes, au devenit doctrină în epoca Bisericii Pergam. În prima epocă a Bisericii, în Efes, au fost doar fapte, dar în epoca următoare au devenit doctrină. Puteți înțelege acum? În Efes a fost o faptă, dar în Pergam a devenit doctrină. A început sub forma unui bebeluș, dar în câteva minute vom afla ce a fost aceasta. Aceștia sunt lupii despre care vorbește Pavel în Faptele Apostolilor.

Acum aș vrea să privim puțin cuvântul „nicolait” ca să vedem însemnătatea lui. Pentru mine este un cuvânt străin, de aceea am luat fiecare lexicon grec și am căutat însemnătatea acestui cuvânt. Astfel, am găsit că cuvântul „nicolait” este format din nouă cuvinte: „nico” care înseamnă „a birui sau a cuceri”, și „lao” adică „laici.” „Nico-lait” adică „A-i birui sau a-i învinge pe laici.” Acești nicolaiți au încercat să preia biserica în care Dumnezeu avea păstori puși de El, și Duhul lui Dumnezeu Se manifesta prin daruri. Ei au pătruns în Biserica Dumnezeului celui viu și au introdus o doctrină prin care instaurau preoți, episcopi, papi, etc. Dar Dumnezeu a spus că urăște acest lucru și îl urăște și astăzi. „Nicolaiism” adică „a birui, a învinge laicismul”, adică „învinge biserica.” Câți din voi știu aceasta?

În ordine. Deci, „a birui sau a cuceri, a lua locul laicismului.” Cu alte cuvinte, au luat tot ce este sfânt, toată puterea dată bisericii, și au pus-o peste preoți. „Adunarea poate trăi cum vrea, dar preotul este sfânt.” Au luat Duhul Sfânt care lucra în mijlocul oamenilor, prin semne și minuni, și au pus totul pe seama „sfinților preoți.” L-au înlăturat pe Duhul Sfânt, L-au dat afară și L-au înlocuit cu niște preoți. Acum vedeți ce s-a întâmplat? În biserica de aici, au fost niște fapte, dar în biserica

de aici, aceste fapte au devenit doctrină (Fratele Branham arată pe desenul de pe tablă), iar în Tiatira a preluat controlul total. Apoi, când a ieșit Luther afară, reforma lui nu a dăinuit pentru mult timp, fiindcă ei s-au întors înapoi și i-au luat din nou pe episcopi, arhiepiscopi, cardinali, etc. Cine altcineva este Capul Bisericii lui Dumnezeu din această lume, decât El însuși? Amin! O, vai! Acum mă simt religios. Duhul Sfânt a fost trimis să domnească în biserică și să conducă biserica; nu numai pe predicator, ci întreaga biserică. Nu numai predicatorul trebuie să fie sfânt, ci întreaga biserică trebuie să aibă Duhul Sfânt.

Dar în locul Lui, în loc să lase Duhul să Se manifeste, ei au luat niște azime, un biscuite și niște vin și au numit aceasta, „sfânta cuminecătură” adică „Duhul Sfânt.” Cum poate fi duh, un biscuite și un pic de vin? Dacă aceasta ar fi calea, atunci în Fapte 2 ar trebui să scrie: „În ziua de Rusalii, un preot roman a mers pe stradă și a spus: „Deschide gura și scoate limba!” apoi a pus biscuitul pe limba enoriașului, iar el a băut vinul zicând: „Acum ai Duhul Sfânt!” Eu cred că așa ceva este cumplit. Chiar este.

Să mergem mai departe. Eu am fost ordonat în biserica baptistă, așa că îi luăm și pe bapțiști. Hmmm! Ce fac metodiștii? Ei spun: „Dacă mărturisești că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, ești salvat!” Și diavolul crede că El este Fiul lui Dumnezeu și tremură în fața acestei afirmații; probabil crede mai mult decât orice membru al bisericii. Diavolul crede același lucru și tremură pentru că știe că este condamnat.

Să privim totul prin prisma învățaturii metodiste. Astfel, ei spun: „Ioan nu a botezat, ci a stropit. În vremea aceea, în Israel erau săpate multe puțuri de unde lua poporul apă, iar Ioan avea o scoică cu care săpa într-un puț.” Ei chiar predică aceasta. „A luat puțină apă în scoică și i-a stropit pe oameni cu ea.” Prostii! O, frate!

Acum să luăm adevărul: „În ziua de Rusalii, ei erau adunați cu toții laolaltă, iar păstorul a venit și a predicat o predică frumoasă spunând: „Dați mâna în semn de frățietate și vă vom pune numele în carte!” Nu sună bine, nu-i așa? Tu ai putea pune aceasta într-un almanah, dar nu este Adevărul.

Dar ce a cauzat această deviere? Nicolaiții au adus înăuntru un grup de oameni care au sucit Scriptura și au făcut din biserică o denominațiune care nu-L poate lăsa pe Dumnezeu să Se miște în ea. Și ce s-a întâmplat? Au murit chiar acolo! Nu este de mirare că El a spus: „Ești mort! Îți merge numele că trăiești, dar ești mort!” Mulți dintre ei sunt morți și nici măcar nu știu aceasta.

Când eram copii, eu și fratele meu pescuim, iar odată am prins o broască țestoasă bătrână și i-am tăiat capul, apoi am aruncat-o pe malul apei. Fratele meu a venit la mine și m-a întrebat: „Ce ai prins?”

„O broască țestoasă,” am răspuns eu.

„Și ce ai făcut cu ea?”

„Zace acolo, iar capul ei este acolo!”

El s-a dus lângă ea și a întrebat: „Este moartă?”

„Cu siguranță că este! Capul îi este separat de trup, deci trebuie să fie moartă.”

Atunci el a luat un băț și a încercat să arunce capul țestoasei înapoi în râu, dar când a făcut aceasta, trupul bătrânei țestoase s-a mișcat și l-a ajuns din urmă. Fratele meu s-a speriat și a sărit înapoi strigând: „Hei, parcă ai spus că este moartă!”

„Păi, este!” am răspuns eu.

„Dar ea nu știe aceasta,” a spus el.

Așa sunt foarte mulți oameni de astăzi: ei sunt morți, dar nu știu aceasta.

Nicolaiții! O, vai! Și El le-a spus credincioșilor: „Voi urâți faptele lor!” Dacă luăm totul, în întregime: pe „sfinții” preoți, pe cardinali, episcopi, etc. totul este greșit.

Iar unii dintre voi, pentecostalilor, spun: „Marele supraveghetor general, va veni și vă va spune dacă puteți avea sau nu, un serviciu de vindecare!” Ha, ha! Numai Duhul Sfânt poate spune aceasta; numai Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

„Păi, frate, noi credem că Biblia învață botezul în Numele lui Isus, dar supraveghetorul nostru general a spus că dacă introducem aceasta în biserică, ne va da afară!”

Dați-i drumul! Așa este. Mai bine să fiu dat afară aici, decât Acolo sus. Dacă scoți afară ceva din Cuvânt aici, vei fi dat afară oricum, așa că este mai bine să fii dat afară aici, fiindcă în felul acesta vei fi aruncat exact Acolo. Este cam același lucru, așa că stați cu Cuvântul!

Noi vrem să fim drepti! O, vai, acesta este un lucru serios, frate! Noi trebuie să facem lucrurile corect. Adevărul este că nu vom putea avea niciodată o biserică, până când nu vine Dumnezeu să pună o temelie pe care să zidească biserica. El nu-și va zidi niciodată Biserica pe o grămadă de prostii! El vine numai la Cuvântul Său, sau nu vine deloc; El vine exact la Cuvântul Său.

Cu câțva timp în urmă, cineva mi-a spus: „Frate Branham, vino la Chautauqua.” Câți dintre voi ați fost acolo? Omul acela s-a ridicat în după-amiaza aceea acolo și a spus acele cuvinte, neștiind că eu știam deja totul, pentru că Dumnezeu poate să-mi descopere ceea ce se spune acolo, și El chiar a făcut-o și de data aceasta. El s-a dus acolo și a spus: „Fratele Branham este un slujitor al Domnului. Când Duhul este peste el, este un profet uns, și el știe cu siguranță aceasta. Dumnezeu îi spune ce este și ce va fi, dar să nu ascultați învățătura lui!”

Câtă prostie! Cum poate spune cineva așa ceva? Cum poți ști aceasta, când nu ești în stare să deosebești boabele de mazăre de boabele de cafea?

Cum vă pot trece prin minte astfel de lucruri? Cuvântul „profet” înseamnă „descoperitor divin al Cuvântului.” Cuvântul Domnului a venit întotdeauna la profeți. În ce mă privește, eu nu am spus niciodată că sunt un profet; ei au spus aceasta. Vedeți?

Biserica a adoptat o doctrină din cauză că organizația lor nu era de acord cu Duhul Sfânt. V-ați vândut dreptul de întâi născut pentru un blid de linte, „Esau” fățarnici mizerabili ce sunteți voi! Așa este. V-ați vândut dreptul de întâi născut pentru un blid de linte, pentru o denominațiune dezonorată pe care Dumnezeu o urăște! Dacă sunteți o organizație, amintiți-vă că Dumnezeu urăște aceasta! Organizația este răul care i-a separat pe frați. În seara aceasta sunt o mulțime de metodiști, baptiști, prezbiterieni, etc, care ar dori să aibă părtășie în jurul mesei lui Dumnezeu, dar dacă încearcă să facă aceasta, sunt dați afară imediat. Așa este.

„Mama a aparținut de biserica aceasta,” spun ei și nu știu că în ce-i privește sunt doar niște nepoți. O, vai! Mie nu-mi pasă unde a aparținut mama ta; ea a trăit în Lumina pe care a avut-o în ziua aceea, dar tu trăiești într-o altă zi.

În urmă cu trei sute de ani, știința a dovedit, prin învârtirea unei mingi în jurul unui glob, că „Dacă un vehicul va rula cu viteza de treizeci de mile pe oră, va fi ridicat de pe pământ din cauza gravitației și aruncat în spațiu.” Credeți că știința de astăzi mai crede așa ceva? Acum rulează cu sute de mile pe oră și nu se întâmplă nimic. Ei nu mai privesc înapoi la ceea ce s-a spus, ci privesc numai înainte.

Dar biserica dorește să privească întotdeauna înapoi ca să vadă ce a spus Wesley, ce a spus Moody, ce a spus Sankey, etc. Dar Cuvântul spune că „Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.” Să privim înainte! Știți cum se numește animalul care privește în urmă? Câți dintre voi știu care este acela? Este broasca. Broasca este cea mai simplă formă de viață, iar omul este cel mai superior. Broasca

privește în urmă, dar mie nu-mi place felul acela vechi de viață. Eu vreau să privesc înainte, să cred, să nădăjduiesc și să pășesc în Lumină, pentru că și El este în Lumină; El strălucește în Lumină. Amin.

Odată, în timpul unei adunări din Kentucky, a venit un bătrân și a spus:

„O, eu nu cred în vindecarea divină!”

„Este în ordine. Ești american și crezi ce vrei,” i-am răspuns eu.

„Eu nu cred decât ceea ce văd.”

„Este în ordine.”

„Nu am nimic împotriva ta,” a continuat el, „dar nu cred ceea ce spui!”

„Este privilegiul tău, deoarece ești cetățean american. Nu trebuie să crezi!”

„Eu nu accept nimic dacă nu văd totul foarte clar.”

„Este foarte bine, probabil ești din Missouri.”

„Nu, sunt din Kentucky,” a răspuns el.

„Nu sună prea bine pentru cineva din Kentucky, dar du-te înainte dacă gândești așa. Tu cum mergi acasă?”

„Păi, merg peste deal. Vino cu mine.” A fost frumos din partea lui că a spus: „Vino și stai toată noaptea cu mine, frate Branham.”

„Mi-ar face plăcere, frate, dar voi merge aici sus cu unchiul meu. Mergi călare până acasă?”

„Nu. Merg peste dealul de acolo, apoi cobor în vale și urc din nou. Știi cum este pe aici.”

„Cum vei ajunge până acolo?”

„Voi merge pe cărarea aceea.”

„Cum vei reuși? Nu poți să-ți vezi nici mâna dacă o întinzi în față? Cum vei ajunge acolo?”

„Am o lanternă,” a răspuns el.

„Și cum faci? Aprinzi lanterna și mergi cu ea înainte?”

„Da, domnule.”

„Deci aprinzi lanterna și îți vezi casa? Ridic-o, fiindcă vreau s-o văd și eu.”

„Nu o vei putea vedea.”

„Atunci cum vei ajunge acolo?”

„Oh,” a spus el, „aprind lumina și pășesc pe urma ei.”

„Aceasta este! Amin! Pășiți în Lumină!”

Continuați să mergeți! Nu stați pe loc, deoarece nu veți ajunge nicăieri. Dacă ați fost salvați, pășiți spre sfințire.

Voi spuneți: „Cum ajungem acolo?” Doar continuați să mergeți înainte.

„Botezul cu Duhul Sfânt urmează după sfințire? Cum pot să-L primesc?” Continuați să mergeți în Lumină.

„Vor fi semne și minuni?” Continuați să pășiți în Lumină. Înțelegeți? Mergeți înainte! De fiecare dată când vei face un pas, Lumina va sări puțin în fața ta deoarece El este întotdeauna în fața ta. El nu te împinge, ci te conduce. El este Lumina, iar eu sunt plin de bucurie pentru aceasta. Nu vă bucurați și voi? El este Lumina și în El nu există întuneric.

„...urâți faptele nicolaiților...” Acele fapte au devenit o învățătură.

Cine a întemeiat Biserica din Efes? Pavel.

Să ne întoarcem puțin la Fapte 20. Credeți că Pavel a fost un profet? Cu siguranță că a fost. Vă amintiți vedenia pe marea învolburată în seara aceea? Să citim din Fapte 20.27. Pavel era profet și a spus mai dinainte ce avea să se întâmple:

„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.”

Acest bărbat binecuvântat! O, în ziua aceea vreau să stau acolo și să privesc coroana de martir pusă pe capul lui! Dacă voi putea să plâng, voi plânge și voi dori să-l văd pe Pavel.

Îl văd pe Pavel, acel mare apostol

Cu haina sa luminoasă și dreaptă.

Sunt sigur că acolo va fi bucurie

Când vom ajunge cu toții acolo. (Nu credeți și voi aceasta?).

„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.”

Nu este așa? Creștinilor, aș vrea să vă întreb ceva. Cine le-a poruncit oamenilor care au fost botezați altfel decât în Numele lui Isus Hristos să vină și să fie botezați din nou? (Adunarea spune: „Pavel.”). El a predicat tot planul. Nu-i așa? Și ce a spus tot Pavel în Galateni 1.8? *„Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o (acest bărbat le-a poruncit oamenilor să fie botezați din nou în Numele lui Isus Hristos, și spune că aceasta este Evanghelia pe care a vestit-o el). Deci, „Dacă un înger din cer”, nu un episcop, un cardinal, un supraveghetor general, un păstor sau altcineva, „ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* Așa este. Aceasta a spus Pavel în Galateni 1.8.

Acum să revenim la Fapte 20.27: *„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui*

Dumnezeu.”

Fiți atenți în continuare, pentru că aceasta este o profeție:

„Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.”

Cine a câștigat-o? Al cui Sânge a fost? Biblia spune că a fost Sângele lui Dumnezeu. Dumnezeu cu însuși Sângele Său. Nu-i așa?

„...să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.” (v. 28).

Deci, Biblia spune că noi am fost salvați prin sângele lui Dumnezeu. Știați aceasta? Sigur că da.

„...a câștigat-o cu însuși sângele Său.

Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma;

și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.” (v. 28-30)...

... Câțiva ani mai târziu, un grup de oameni care au vrut să facă o organizație, au îndepărtat sfințenia Duhului Sfânt din biserică și au spus că preoții, episcopii și papii sunt sfinți, iar oamenii din biserică pot trăi cum vor ei. Astfel, ei îi plătesc pe

preoți ca să-i scoată din iad și fac tot felul de lucruri ca acestea. Acesta este nicolaismul, dar Dumnezeu a spus clar: „...urăsc faptele nicolaiților!”

Ascultați-mă! Voi ziceți: „Vreau să văd unde scrie că Dumnezeu a urât aceasta!”

Să vedem dacă a urât cu adevărat:

„Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.”

Dumnezeu urăște organizația, este adevărat? Acum vedeți ce aveau de gând să facă ei? Priviți de-a lungul epocilor și vedeți dacă nu au făcut aceasta. Dar El urăște organizația.

„Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul...”

Lupii despre care a vorbit Pavel sunt nicolaiții care au încercat să formeze o preoție levitică; dar aceasta era străină de învățătura Noului Testament. Amin. Cuvântul grec „nico,” înseamnă „a birui, a învinge”. A învinge ce? Pe laici. Ei l-au dat afară din biserică pe Domnul Isus care a înviat aducând semne și minuni printre credincioși, iar în locul Lui au pus oameni care au votat un papă, un cardinal sau un supraveghetor care au încercat să-L îndepărteze pe Duhul Sfânt de laici, și au creat un ordin pe care l-au numit „sfântul ordin preoțesc”, pe care l-au plasat peste credincioși. Astfel, nu i-au mai numit „păstori” care înseamnă „îngrijitorii turmei,” ci i-au numit „părinte”, cu toate că Isus a spus: „Să nu numiți pe nimeni „tată” (sau părinte)...” Vedeți acest lucru rău pe care l-am făcut?

O, dacă ne-am putea opri! Mi-ar plăcea să nu mai avem aceste seri în care să ne grăbim atât de mult. Aș vrea ca mâine seară să luăm capitolul 17 din Apocalipsa și să vă arăt cine este curva aceea bătrână care stă acolo. O numesc curvă pentru că

a comis adulter față de Dumnezeu și este mama curvelor, este adevărat? Noi știm că această curvă este Roma, deoarece ea stă pe șapte coline, și tot ce scrie în acest capitol despre ea este adevărat. Dar cel mai trist lucru este că ea este mama curvelor. Începutul ei este chiar aici; totul a început la Roma, cu un grup de așa-zii creștini.

Ascultați! Dumnezeu m-a ajutat să spun adevărul. Ei au devenit formali și indiferenți, s-au îndepărtat de Adevăr și au format o organizație, iar în epoca întunecoasă s-au unit cu statul. Și ce au devenit biserica și statul? Sfânta biserică catolică, „marea biserică creștină universală.” (Cuvântul „catolic” înseamnă „universal”). Iar pe oamenii care vorbeau în limbi, strigau și vindecau bolnavii, i-au numit eretici. Au constrâns atât de mult lucrurile încât dacă cineva era prins că se închină în acest fel, era aruncat la lei. Trebuia să îmbrățișezi catolicismul sau mureai. Această persecuție a durat sute de ani, dar cu toate acestea, Biserica adevărată nu a murit niciodată. Ea nu poate fi ucisă pentru că Dumnezeu a spus că va trăi până la sfârșit, și că El îi va da Cununa Vieții. Ea a trecut prin toți acei ani de prigoană.

Apoi a venit Luther și a scos biserica afară, în neprihănire. Dar ce s-a întâmplat când a murit Luther? Ei au organizat totul, au scos o doctrină și au format biserica luterană. Ce au făcut prin aceasta? Ce s-a întâmplat când au organizat totul? Și-au vândut dreptul de întâi născuți și s-au întors din nou la catolici. Așa este.

Dar Duhul Sfânt a ieșit afară de acolo și l-a ridicat pe Wesley. Wesley, George Whitefield, Asbury și mulți alții au pornit treziri și au salvat lumea în acele zile. În epoca Filadelfia, ei au pornit treziri care au salvat Anglia și Statele Unite, dar multe adunări i-au dat afară și i-au numit „holly-rollers.”

Voi, metodiștii, ați făcut aceasta: ați căzut pe podea sub puterea lui Dumnezeu, și trebuia să fie aruncată apă pe voi și să vi se facă vânt ca să vă reveniți. Așa este. Erați atât de cercetați de puterea lui Dumnezeu încât oamenii spuneau: „Au avut spasme!”

Oamenii aceia aveau șocuri și spasme sub puterea Duhului Sfânt. Vedeți? Aceasta face parte din istoria metodiștilor. De acolo au pornit cei care au fost numiți „tremurici”, dar acum s-au organizat și ei.

Aceștia au fost metodiștii de la început, dar apoi au mers atât de jos încât au vrut să scoată „Sângele” din cărțile lor.

Aseară am fost sunat de mama, pentru că la un program TV a apărut un păstor metodist, chiar aici în Indiana, care învăța rock-and-roll în biserică. El spunea: „Este păcat că am eșuat și n-am văzut această artă frumoasă care se manifestă în biserică.”

Acesta este diavolul într-un proroc mincinos! Așa este. Frate, nu vreau să-ți rănesc sentimentele, dar acesta este Adevărul lui Dumnezeu. Mai bine vă supăr un pic acum și vă determin să cercetați Scriptura, și poate vă puneți în ordine cu Dumnezeu, decât să fiți pierduți la sfârșit. Poate acum nu vă place de mine, dar într-o zi mă veți îmbrățișa și veți spune: „Acesta este Adevărul, frate Branham.” Totul este scris chiar aici: Biblia spune că ei vor face aceasta.

După Wesley au venit pentecostalii. Lor le-au fost restituite darurile, au primit Duhul Sfânt și au început să vorbească în limbi.

Este ca și bobul de porumb care iese din pământ. În primul rând, putrezește, apoi aduce la suprafață tulpina. Tulpina crește și face o floare. Tulpina sunt luteranii. Cine a fost floarea? Metodiștii, iar polenul, dragostea frățească, evanghelizarea, polenul care s-a răspândit la alții.

Aceste epoci ale bisericii se regăsesc chiar și în natură. Luteranii au ieșit din haos. Metodiștii au răspândit dragostea frățească, zilele evanghelice și misionare. Cel mai mare timp misionar pe care l-a cunoscut lumea, este cel din zilele metodiștilor. Așa este. Polenul era răspândit.

Ce s-a întâmplat după aceea? Din acea polenizare a ieșit un știulete de porumb, penticostalii, dar înăuntru s-a format bobul. Nu o petală, nu o floare, ci un bob. Însă acum, penticostalii au ciupercă peste tot; s-a răspândit atât de tare încât abia mai poți vedea bobul. Este timpul să fie curățit! Amin. Ce au făcut ei? Același lucru pe care l-au făcut și metodiștii: s-au organizat. Astfel, cineva a organizat o grupare și a spus: „Noi suntem „Adunarea lui Dumnezeu.” Alții au spus: „Noi suntem sfinții penticostali,” „Noi suntem Unitarieni,” etc. Astăzi sunt peste nouă sute de organizații.

Ce au făcut ei? S-au întors din nou la catolicism și botează cu botezul bisericii romano-catolice. Aș vrea ca orice penticostal să vină și să-mi arate o singură persoană din Biblie care a fost botezată în „Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Îl rog pe orice episcop, cardinal sau învățător, să-mi arate unde s-a mai făcut așa ceva în afara bisericii catolice. Când a ieșit de acolo, Luther a luat catehismul și multe alte lucruri; metodiștii au continuat cu ele, iar vouă, penticostalilor, ar trebui să vă fie rușine, pentru că ați făcut la fel.

Curățați-vă! Întoarceți-vă la Cuvânt! Pocăiți-vă sau Dumnezeu vă va lua sfeșnicul, Lumina pe care o aveți. Amin. În ordine.

Ați luat Duhul Sfânt de la oameni și le-ați dat în schimb „sfântul ordin preoțesc”, pe care l-ați plasat deasupra laicilor. Astfel, nu i-ați mai numit „păstori sau pastori” ci i-ați numit „părinte, cardinal, episcop, arhiepiscop sau supraveghetor general.”

Creștinii adevărați au urât aceasta, iar Dumnezeu i-a sprijinit spunând: „Și Eu îi urăsc!”, pentru că El ar fi trebuit să fie Supraveghetorul general, Arhiepiscopul sau Papa. El lucrează cu fiecare individ; nu cu o organizație, ci cu fiecare persoană. Ascultați, deoarece mai avem un singur verset și ne apropiem de încheiere.

Aici avem dogma de început a catolicismului: „succesiunea apostolică.” Câți dintre voi știți aceasta? „Succesiune apostolică.” Astfel, catolicii spun: „Papa este succesorul lui Petru,” o succesiune apostolică. Nu există așa ceva!

Cum se face că deși Esau și Iacov au fost născuți de un tată sfânt și o mamă sfântă, unul a fost un creștin, iar celălalt a fost un diavol? Cum este posibil așa ceva? Pentru că păcatul este păcat și sexul este sex, dar Dumnezeu dă Nașterea.

Știați că Dumnezeu ne alege de la întemeierea lumii? Așteptați până când îi vom cita pe vechii istorici și veți vedea că Irineu Îl lăuda pe Dumnezeu pentru că l-a ales înainte de întemeierea lumii; veți vedea cum L-au lăudat sfântul Martin și toți ceilalți pentru aceasta; da, Dumnezeu era lăudat de toți pentru aceasta. Iar oamenii care vorbesc despre el, spun: „El a fost ales înainte de întemeierea lumii.” Aceasta este Scriptura. Oamenii aceștia erau rânduiți în lucrarea lui Dumnezeu, dar biserica aceasta bătrână și neagră, a străbătut o mie cinci sute de ani de întuneric afumând totul ca o lampă fumegândă și făcând Lumina să pălească. Dar Domnul a spus: „*Spre seară se va arăta Lumina.*”

„Succesiunea apostolică”, unul după altul: un papă după altul. O, vai, vai! Acestea sunt prostii! Oamenii le-au îngăduit preoților să se roage pentru ei ca să-i scoată din păcat; să le ierte păcatele, plătind bani pentru o mărturisire.

Protestanții fac la fel! Îl bat pe umăr pe păstor și trăiesc la fel ca restul lumii, iar el le permite să stea în biserică oricum, numindu-i membri ai bisericii și predicându-le că sunt salvați, deși nu sunt!

Cât vor fi de dezamăgiți în ziua aceea, dacă nu sunt născuți din nou! Fără Duhul Sfânt, ești pierdut, pentru că nici un om nu poate spune că „*Isus Hristos este Domnul,*” decât prin Duhul Sfânt.

Biserica adevărată din Efes nu a fost înșelată de aceste discursuri intelectuale șlefuite, ci le-a urât. Ei n-au fost înșelați pentru că aveau cunoștință. Biserica adevărată nu a putut fi înșelată.

Acești nicolaiți aveau o revelație falsă, care nu era în acord cu Cuvântul lui

Dumnezeu. Spuneți-mi unde ați găsit în Biblie că trebuie să-ți mărturisești păcatele în fața unui preot? Unde ați găsit în Biblie că stropirea poate aduce iertarea păcatelor? Unde pomenește Biblia de cineva botezat în Numele „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt,” pentru iertarea păcatelor? Unde scrie în Biblie despre „a da mâna dreaptă în semn de frăție și scrierea numelui în registrul bisericii? Unde ați găsit scris așa ceva? Și dacă nu scrie nicăieri, ce este aceasta? Este o preoție, un cler, care nu este în concordanță cu Cuvântul; sunt nicolaiții despre care Dumnezeu a spus: „Îi urăsc!” Întoarceți-vă la Cuvânt! Fraților, știu că ceea ce spun este tare, dar eu nu sunt responsabil pentru aceasta.

Ei au o descoperire falsă, de aceea Biblia îi numește „mincinoși, apostoli mincinoși, proroci mincinoși.” Dar biserica adevărată a rămas la învățătura originală a lui Pavel și la botezul Duhului Sfânt, cu semne care au urmat confirmarea Cuvântului învățat de el. Amin! Arătați-mi unde va confirma Dumnezeu vreodată stropirea? Arătați-mi unde va confirma Dumnezeu vorbirea în limbi sau alte lucruri mari doar prin strângerea mâinilor păstorului care îți trece numele într-un registru, după care vei continua să bei, să fumezi, să minți, să mergi la petreceri unde se joacă jocuri de cărți, să te distrezi... O, Doamne, ai milă! Aceasta este ceva firesc, este învățătura unui proroc fals și mincinos, prietene! Da, domnilor.

Calea lui Dumnezeu este sfântă. Fie ca aceasta să fie adusă la cunoștința fiecărui mădular de aici, din Trupul lui Hristos. Până când nu trăiești o viață sfântă, Dumnezeu va refuza jertfa ta, pentru că jertfa trebuie oferită cu mâini sfinte. Înainte ca marele preot să vină să ofere jertfa, el trebuia să fie sfânt, predat, uns și parfumat. Abia după aceea putea păși în prezența lui Dumnezeu. Nu este așa? Atunci cum puteți merge afară să înșelați, să furați, să vă distrați, să vă certați cu vecinii, să faceți lucruri lumești, iar apoi să veniți aici și să spuneți: „O, Doamne! Laudă lui Isus! Aleluia!”?

Oamenii spun: „Îi văd vorbind în limbi!” Aceasta nu înseamnă că au Duhul Sfânt. „Îi aud strigând!” Nici aceasta nu înseamnă că au Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este Viața.

Biblia spune: „Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și

rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar, dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc.” (Evrei 6.7-8).

„...El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.” (Matei 5.45).

Ploaia vine pentru a aduce recolta de grâu, dar odată cu ea cresc și buruienile de pe câmp. Dacă grâuul este însetat și buruienile însetează, și aceeași ploaie care udă grâuul, udă și buruienile. Atunci, grâuul își va ridica micuțul cap și va striga: „Laudă Domnului” Aleluia! Amin! Sunt atât de bucuros pentru că am parte de această ploaie!” Micuța buruiiană va striga și ea: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia! Și eu mă bucur pentru această ploaie!”

„...după roadele lor îi veți cunoaște.” (Matei 7.20). Așa este. „După roade îi veți cunoaște.”

Vom mai citi versetul 7 și vom încheia. Poate vom întârzia cinci sau zece minute.

„Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.”

Priviți prieteni, fiindcă aici putem găsi calea biruinței. În primul rând trebuie să biruiesti, apoi poți mânca rodul. Biruitorul va mânca din Pomul Vieții. Vă mai amintiți învățătura de aseară? Înainte ca să poată spune ceva, Ioan a trebuit să fie în Duhul. Dacă spuneți: „Nu-l voi asculta dacă nu este baptist!” sau: „Dacă nu este prezbiterian, nu-l voi asculta!”, sau: „Dacă nu învață ca biserica mea, eu nu-l voi asculta!” Dacă gândești în felul acesta, nu vei birui, pentru că nu ești în Duhul. Ești

În afara ordinii.

Intrați în Duhul spunând: „Doamne Isuse, Te iubesc și Te rog să-mi descoperi ce consideri că este potrivit pentru mine.” Când faceți aceasta sunteți pe calea cea bună. Așa este.

Observați, Biblia vorbește de trei ori despre Pomul Vieții, în Geneza și în Apocalipsa. Noi am vorbit despre aceasta zilele trecute, vă amintiți? Diavolul urăște fiecare bucățică de Scriptură care există, dar cel mai mult urăște Geneza și Apocalipsa. El atacă Geneza din pricina autenticității ei, și vrea să-i facă pe oameni să creadă că nu a fost așa cum scrie acolo. El spune: „Începutul nu a fost așa cum spune Dumnezeu! Altcineva a cauzat creația și celelalte lucruri!” Aceasta este modalitatea prin care atacă el. Și îi îndepărtează pe oameni de Apocalipsa din pricina descoperirii: pentru că ea descoperă faptul că Isus este Dumnezeu și că el este diavolul și este pierdut și condamnat; descoperă slava Bisericii sfințite care merge Acasă la Dumnezeu, și sfârșitul prorocului mincinos și a păcătoșilor care vor fi aruncați în iazul de foc. Nu este de mirare faptul că diavolul îi ține pe oameni departe de această Carte. Dar, amintiți-vă că ambele Cărți vorbesc despre Pomul Vieții din Rai.

Să ne oprim puțin și să vorbim despre acest „Pom.” Dacă doriți să vă notați, Isus a spus în Ioan 6.35: *„Eu sunt Pâinea vieții.”*

Vom folosi aceste două denumiri ca niște simboluri. În mâna mea dreaptă este Pomul din grădina Eden, Pomul numit „Pomul Vieții”, iar în mâna mea stângă este celălalt pom din grădină, „pomul cunoștinței.” Câți din voi știu că Biblia vorbește despre un Pom al Vieții și despre un pom al cunoștinței? Omul trebuie să trăiască prin Pomul Vieții și nu prin atingerea pomului cunoștinței, este adevărat? Astfel, când l-a atins pentru prima dată, el s-a separat de Creator; în clipa când a luat prima „îmbucătură” din cunoștință, a pierdut părtășia cu Dumnezeu.

Gândiți-vă! Luați notițe? Vă voi acorda timp ca să puteți scrie tot, fiindcă nu vreau

să pierdeți aceasta.

Ei beau apă dintr-o fântână, dar părinții lor au băut dintr-o Stâncă spirituală, iar Biblia spune că „*Stânca era Hristos.*” (1Corinteni 10.4).

Iudeii I-au spus: „Vrei să spui că Tu ai fost înainte de Avraam? *N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam! Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai drac?*”

„*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*” (Ioan 8.57-58,48). EU SUNT a fost în rugul aprins care I s-a arătat lui Moise. EU SUNT era în rugul acela care nu se mistuia. „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*” Nu „Eu am fost”, ci EU SUNT!

Voi, oamenii care spuneți că zilele minunilor au trecut, ar trebui să faceți Scriptura să spună: „Eu am fost marele „Eu am fost!” Înțelegeți? Dar El nu este „Eu am fost” sau “Eu voi fi”, ci este EU SUNT, Același tot timpul. El este veșnic. Cuvântul EU SUNT este veșnic, în toate epocile, în toate timpurile, în toate cele șapte sfeșnice de aur, în fiecare biserică, în fiecare loc și în fiecare inimă. „EU SUNT”, nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”. „EU SUNT” chiar acum Același care am fost întotdeauna. Înțelegeți? EU SUNT întotdeauna.

Ei I-au zis: „Noi nu Te cunoaștem; Tu ești de la diavolul! *Părinții noștri au mâncat pâine în pustie timp de patruzeci de ani.*” Dar Isus le-a răspuns: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustiu, și au murit.*” Este adevărat? „Toți sunt morți, dar *Eu sunt Pâinea care S-a coborât din cer, Pâinea Vieții, iar dacă mănâncă cineva din Pâinea aceasta, va trăi în veac.*”

„*La auzul acestor cuvinte, iudeii se certau între ei și ziceau: „Cum poate Omul acesta să ne dea trupul Lui să-L mâncăm? Este nebun!”*”

Pâinea Vieții era din Pomul Vieții din care primii oameni au mâncat în grădina Eden. El era Pomul Vieții. Și dacă Pomul Vieții era o Persoană, înseamnă că și pomul cunoștinței era tot o persoană. Vedeți? Voi spuneți că șarpele nu avea o sămânță. Viața a venit prin Bărbat, iar moartea a venit prin femeie; deci ea era pomul morții.

De îndată ce a fost înșelată de șarpe, femeia a spus: „*Șarpele m-a amăgit.*” Așa este. Nu șarpele de astăzi! Șarpele din Eden era cel mai șiret dintre toate fiarele câmpului și se situa între cimpanzeu și om. Sămânța unui animal nu se poate încrucișa cu sămânța femeii, dar sămânța aceluia individ a făcut-o, pentru că el era următoarea legătură. Dumnezeu a adus însă un asemenea blestem asupra lui, încât l-a lăsat fără picioare și l-a pus să se târască pe burtă, transformându-l în ceva care nu mai seamănă deloc cu omul.

Știința a încercat să sape și să descopere veriga lipsă, dar ea este ascunsă în tainele lui Dumnezeu, în mijlocul Paradisului Său. Iată descoperirea!

Eva l-a născut pe primul ei fiu, pe Cain, care era fiul lui Satan, este adevărat? Dacă nu este așa, de unde a venit răul acela? A venit cumva din Adam care era fiul lui Dumnezeu? A venit de la diavolul care era tatăl lui! Astfel, Cain a fost un ucigaș; primul ucigaș a fost diavolul, iar el a fost fiul diavolului.

Priviți la ceea ce s-a întâmplat după aceea, priviți linia lui Cain. Prin generația care a urmat după Cain, a venit fiecare om de știință, fiecare om mare. Citiți Biblia și veți vedea că așa este. Ei au construit case, au prelucrat metalul și erau oameni de știință. Dar toți cei care au venit prin Set... Noi știm că Abel a murit, un tip spre Hristos, iar Set i-a luat locul: moarte, îngropare și înviere. De pe linia lui Set au venit fermierii umili, păstorii, etc.

Isus a spus: „*Părinții voștri au mâncat pâine în pustie și au murit. Dar Eu sunt Pâinea Vieții.*” Care Pâine a Vieții? Din Eden. „...*dacă mănâncă cineva din Pâinea aceasta, va trăi în veac.*”

Biblia spune că „*Dumnezeu a pus niște heruvimi, care să învârtască o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții*” (Geneza 3. 24), pentru ca nimeni să nu-L poată atinge, numai dacă va mânca din El ca să trăiască pentru totdeauna. Este adevărat?

Ei trebuiau să continue cu pomul cunoștinței și să moară, este adevărat? Cât timp continuau să mănânce din el, mureau. Este atât de sigur pe cât este de sigur că dacă mănânci din Pomul Vieții, trăiești.

Să privim puțin spre pomul cunoștinței, la ceea ce a făcut el. Oamenii au inventat praful de pușcă și s-au omorât unii pe alții. Apoi au inventat automobilul care vine tot de la pomul cunoștinței, acesta omorând mai mulți oameni decât a făcut-o praful de pușcă. O, da! Iar acum avem bomba cu hidrogen. Dumnezeu nu distruge nimic, omul se autodistruge prin cunoștința sa.

Dar Dumnezeu va ridica din nou tot ce-i aparține, pentru că El nu pierde nimic. Isus a spus aceasta: „*Eu sunt Pâinea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac.*” (Ioan 6.51). Aceasta este o făgăduință.

Ei merg înainte mâncând din pomul cunoștinței și mor, dar dacă ajung la Pomul Vieții, vor putea trăi pentru totdeauna.

Așadar, în locul heruvimilor care trebuiau să-i țină pe oameni departe de Pomul Vieții, acum stă El acolo încercând să-i aducă înapoi la acest Pom ca să trăiască; sunt îngerii Bisericii, care spun: „*Aceasta este pentru fiecare om,*” și încearcă să-i aducă pe oameni înapoi la Numele Domnului Isus Hristos care este Pomul Vieții din Raiul lui Dumnezeu. Nădăjduiesc că înțelegeți aceasta. Pomul Vieții stă în Raiul lui Dumnezeu ca să te poți atinge de El și să devii fiul sau fiica lui Dumnezeu și să trăiești pentru totdeauna.

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a

trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Frate și soră, sunt sigur că v-am rănit, dar nu am vrut să fac aceasta. Mă înțelegeți? Dumnezeu știe aceasta, dar trebuie să procedez așa ca să vă pot arăta unde suntem, deoarece cred că nu mai avem mult timp la dispoziție. Să nu credeți că încerc să vă trag înapoi pentru că voi aparțineți unei organizații. Nu este aceasta, dar oamenii sunt victime ale circumstanțelor. Ei nu știu să facă nimic, și fac la fel ca părinții lor: se alătură unei biserici.

Fraților, înainte de a pleca, îngăduiți-mi să mai spun ceva. Credeți în profeți? Biblia spune să-i ascultăm. Astfel, profetul Zaharia a spus: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7). Este adevărat?

Să privim la ceea ce avem. De unde răsare soarele? Din est. Este adevărat? Și apune în vest. Mâine seară am să aduc o hartă ca să vă arăt. Duhul Sfânt S-a pogorât prima dată la Ierusalim și face un opt perfect; a mers până sus în Irlanda, s-a întors și a venit pe Coasta de Vest și va merge înapoi; drumul parcurs de Evanghelie desenează un opt perfect. Civilizația a călătorit cu soarele. Câți dintre voi știu aceasta? Cea mai veche civilizație a fost descoperită în China, iar de acolo a venit spre Orient.

Când soarele începe să strălucească prin ceață și prin negura nopții, sămânța va veni la viață oriunde s-ar afla. De ce aceasta? Pentru că viața botanică trăiește prin soare. Noi știm aceasta. Astfel, știți ce se va întâmpla dacă turnați beton peste o parcelă de iarbă? Unde va crește iarba cea mai deasă în primăvara următoare? Chiar la capătul betonului. De ce? Este viața de dedesubt, iar tu nu o poți ascunde pentru că este viața adevărată. De îndată ce soarele va încălzi pământul, viața aceea micuță va ști că soarele este acolo și își va croi cale pe sub betonul acela, își va scoate capul la suprafață și Îl va lăuda pe Dumnezeu, indiferent cât de mult va avea de parcurs.

Tu nu poți ascunde Viața. Așa este. Nu poți ascunde că ai fost născut din nou, pentru că Ceva trebuie să strige când ai Viață.

Toate lucrurile mor, semințele se deschid, iar miezul iese afară și moare, dar viața este încă acolo. Astfel, când soarele strălucește primăvara, micuțele flori vor ieși afară și toate își vor scoate capetele de sub gunoai, de sub butuci, de sub pietre, etc, se vor ridica și vor trăi din nou. Nu este așa? Și aceasta pentru că strălucește soarele.

Într-o zi, Soarele, care este Autorul Vieții Veșnice, va străluci alături de tot ceea ce a fost germinat de El pentru Viața Veșnică. Tu ai promis că îi vei ridica în zilele din urmă. Înțelegeți ce vreau să spun? Viața Veșnică te va ridica în zilele din urmă. Dacă te vor arunca în mare, Dumnezeu te va ridica în zilele din urmă; dacă vei umple burta unui leu flămând sau vei fi aruncat în cuptorul aprins și vor mai rămâne din tine doar cele șaisprezece elemente pure din care ai fost făcut, Dumnezeu te va ridica, deoarece, *„până și perii din cap, toți vă sunt numărați.”* (Matei 10.30). Amin. Dumnezeu vi le va restitui.

Fiți atenți! Dacă fiecare om moare prin femeie, atunci fiecare om va trăi prin Bărbat. Tu știi că vei muri, pentru că te-ai născut prin femeie. Nu există altă cale decât moartea, dar dacă ești parte din El, știi că vei trăi; nu se poate altfel, vei trăi. Amin! Dacă ea produce moarte, El produce Viața, și singura cale prin care poți s-o primești, este să ai Viața.

Profetul a spus: *„Spre seară se va arăta Lumina.”* Priviți! El a spus că va fi o zi cu ceață, care nu va putea fi numită nici zi, nici noapte. Este o zi înnourată, cu ceață, rece, dar cu toate acestea, Fiul va Lumina. În ciuda ceței și a norilor, Fiul va lumina. Va fi destulă Lumină ca să puteți umbla, ca să puteți vedea cum să vă descurcați, dar cu toate acestea nu este o lumină curată, limpede, o zi frumoasă. Vedeți? În ziua aceea, orice lucru abia trăiește.

Dacă plantați ceva într-un loc care nu este încălzit de razele soarelui, se va ofili.

Este adevărat? Voi, fermierilor, știți aceasta. Plantați porumbul la umbră, apoi observați-l: veți vedea că nu crește deloc. Fred, ar trebui să știi aceasta pentru că tu semeni grâu. Îl pui în pământ, dar dacă va fi o vară rea, rece și ploioasă, nu va crește.

Aceasta este problema cu biserica prin aceste epoci: nu crește. Creșterea bisericii a fost stopată de denominațiuni: Treceți-vă numele în registru! Noi avem destulă Lumină ca să știm că acolo este Dumnezeu.” Mă bucur pentru aceasta.

„Am avut destulă Lumină ca să știm că Hristos este acolo, și că va veni o judecată. Am avut destulă Lumină încât ne-am pus numele în registre, am strâns mâna păstorilor, etc. Toate acestea au fost în ordine, dar acum este timpul de seară.

Civilizația a venit din est și a mers spre vest, iar acum suntem pe Coasta de Vest. Nu putem merge mai departe, dacă nu trecem oceanul, iar atunci ne întoarcem din nou în est. Înseamnă că nu putem merge mai departe, pentru că suntem pe Coasta de Vest.

Dar Biblia spune: *„Spre seară se va arăta Lumina.”* Ce soare strălucește seara? Este cumva diferit de soarele care răsare dimineața? Este același soare, nu-i așa? Ce-a promis Dumnezeu? Vom ajunge și la aceasta și o vom păstra, chiar aici, în epoca aceasta. Biblia spune aceasta, și pot să vă arăt pe măsură ce vom înainta cu epocile Bisericii: „În timpul de seară, va veni o Lumină care va izbucni din vest și-L va aduce înapoi pe Fiul dreptății, cu vindecarea pe aripile Sale. Astfel, vor fi făcute aceleași semne și minuni care au avut loc în est.

Va fi Lumină în timpul de seară

Vei găsi calea înapoi spre glorie.

Pe această cale, vei găsi Lumina azi

Îngropat în scumpul Nume a lui Isus,

Tânăr și bătrân, pocăiește-te!

Duhul Sfânt va veni

Lumina de seară a venit

Și este clar că Dumnezeu și Hristos sunt una.

O, va fi lumină în timpul de seară!

Cu siguranță vei găsi calea spre glorie.

Pe această cale, vei găsi Lumina azi,

Îngropat în scumpul Nume a lui Isus,

Tânăr și bătrân, pocăiește-te!

Duhul Sfânt va veni

Lumina de seară a venit.

Același lucru pe care l-a spus Petru: *„Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.”* și: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.”*

Să vă spun ceva! Zilele trecute am vorbit despre rețeta pe care o primim de la medic. Oamenilor nu le place să ia ceea ce le prescrie medicul, dar are un remediu care vă poate vindeca boala, iar dacă refuzi să-l iei, nu este vina medicului că mori. Nu, domnule, este vina ta, pentru că ai refuzat să iei tratamentul.

Dacă medicul îți prescrie o rețetă, iar tu o iei întocmai cum scrie acolo, dar el pune acolo ceva greșit, te va omorî, nu-i așa? Medicul a studiat și știe că în acel medicament există o cantitate de otravă care omoară bacteriile din trupul tău; dar există și destul antidot care va opri otrava aceea să te omoare și pe tine. Trebuie să fie o anumită cantitate. Dacă pune prea mult antidot, nu te va ajuta, iar dacă va pune prea multă otravă, te va omorî. Trebuie să fie un echilibru.

Întrebarea care s-a pus este: *„Nu mai există balsam în Galaad? Nu mai este nici un medic acolo?”* "Atunci de ce nu este vindecată boala fiicei Mele?" Care este problema bisericii? De ce avem atâtea biserici bolnave? Pentru că am avut câțiva medici care au eliberat Prescripția greșit. Așa este. El nu a spus niciodată: „Tată, Fiu, Duh Sfânt.”

Ce spune Prescripția? Aici este Petru. Câți dintre voi știu că el avea cheile Împărăției? Așa a spus Isus. Ce a spus El de fapt? Cu alte cuvinte, Petru avea cerneala în stilou pentru Prescripție.

Când mulțimea a auzit acel zgomot ciudat – țipete, strigăte și vorbiri în limbi, pentru că ucenicii aveau un timp minunat, – unii dintre ei au spus: *„Oamenii aceștia sunt plini de must!”* Dar atunci s-a ridicat Petru și le-a zis: *„Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.*

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!

Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum;

soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.

Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Fapte 2.15-21).

El a spus despre David: „Căci David zice despre El...

„De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:

căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.” (Fapte 2.25-27).

„Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

Fiindcă David era proroc... despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit...

Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.” (v. 29-31,36).

„Când au auzit ei aceste cuvinte, au rămas străpunși în inimă și au zis: „Fraților,” sau: Dr. Simon Petru, scrie-ne o Prescripție. Cum putem obține aceasta, fiindcă dorim un leac pentru păcat.” O!

Fiți atenți ce a spus el, și veți afla unde au deraiat aceste biserici. „Așteptați o clipă,” a spus Petru, „și vă voi scrie o Prescripție veșnică; o Prescripție valabilă „*pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în orice număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.*”

Ce a spus el? Cum a rezolvat el problema? Dar ce au făcut catolicii? Ce au făcut baptiștii? Ce au făcut metodiștii? Fiecare dintre ei au adăugat sau au scos ceva din Cuvânt. Ce au făcut penticostalii? Și ei au adăugat sau au scos. Dar ce a spus Petru? „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” (Fapte 2.38).

O Prescripție veșnică. „...*este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum; prin fiecare epocă a bisericii, în orice număr îi va chema Domnul.*”

O, Doamne, curăță-mi mâinile! Curăță-mi inima, Doamne! Chiar dacă voi fi părăsit de fiecare prieten pe care-l am, ajută-mă să dau Prescripția așa cum mi-a spus Doctorul s-o dau.

Vedeți? De aceea avem atât de multe biserici moarte și atât de mulți membri morți: pentru că adăugați antidot și luați atât de mult din Ea încât Prescripția nu

mai este ea însăși, și nu mai are putere de vindecare: ne strângem mâinile, ne alăturăm bisericii, ne stropim și considerăm că este suficient. O, Doamne, ai milă, pentru că aceasta nu este Prescripția Ta, ci este moarte. Dacă doriți Viața, dacă Îl vreți pe Duhul Sfânt, urmați ceea ce a spus Dumnezeu! Luați Prescripția! Faceți exact ceea ce a spus El și nu adăugați și nu scoateți nimic! Nu uitați că Apocalipsa spune: *„Oricine adaugă sau scoate ceva, îi va fi scoasă partea de la Pomul vieții.”* O, vai, aceasta o spune Doctorul suprem. Eu Îl iubesc. Voi Îl iubiți?

O, în această epocă efesiană a început să pătrundă în biserică erezia de a face organizații, iar mai târziu au apărut cardinalii, episcopii, papii, supraveghetorii bisericii care I-au spus Duhului Sfânt și bisericii: „Nu puteți avea acele lucruri aici!”

Și lui Petru i s-a spus odată acest lucru. Ei i-au zis: „Nu mai poți predica în Numele lui Isus! Dacă vrei să predici, o poți face, dar nu în Numele acesta!” O, diavolul urăște Numele Lui!

Biblia spune că „Petru era plin de...” O denomi-națiune? „De Duhul Sfânt, așa că el nu a spus: „Stați puțin să merg la supraveghetorul general să văd ce-mi va spune despre aceasta.”

Lăsați-mă să vă spun. Știați că „Adunarea lui Dumnezeu” are un psihiatru la care trebuie să fie duși misionarii, iar acesta decide dacă sunt capabili din punct de vedere mintal ca să fie misionari? Vă dați seama? Adunările pentecostale ale lui Dumnezeu fac așa. Câți dintre voi ați auzit despre aceasta? Cu siguranță, se știe, pentru că toată lumea vorbește despre aceasta. Cine trebuie să cerceteze un misionar și să spună dacă este apt sau nu pentru lucrare: psihiatrul sau Duhul Sfânt? Vedeți, aceasta este ceea ce obțineți dacă sunteți conduși de oameni. Omul a făcut tot felul de teorii și doctrine. Așteptați să ajungem la epoca pentecostală. Dumnezeu va arde aceste lucruri așa cum va arde și lumea. Da, domnilor, voi veți vedea că totul va arde. Exact.

Dar într-o zi glorioasă, va veni El! Amintiți-vă că sunt șapte epoci ale bisericii Este

adevărat? Sunt șapte epoci ale bisericii. Vă amintiți că unii din cei care Îl așteptau pe Mire să vină, au adormit în prima strajă, alții în a doua (ei nu au murit, ci au adormit), alții în a treia, în a patra, în a cincea, în a șasea, iar în straja a șaptea s-a auzit un strigăt : „*lată, Mirele! Ieșiți-I în întâmpinare!*” Ce s-a întâmplat? Toate fecioarele care dormeau, au înviat.

În ziua aceea glorioasă, fără nori, când vor învia morții în Hristos, dimineața va fi veșnică, luminoasă și dreaptă, Când cei adunați de pe pământ se vor aduna în casele lor de sub cer,

Când chemarea este făcută, voi fi acolo.

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută, voi fi acolo.

Lăsați-ne să lucrăm pentru Stăpân

De la răsărit până la apus,

Lăsați-ne să vorbim despre dragostea și grija Sa

Atunci când această viață de va termina

Și munca noastră este gata,

Când chemarea este făcută

Fiecare copil al lui Dumnezeu să ridice mâinile:

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută,

Când chemarea este făcută, voi fi acolo! O!

În dragoste,

Ne vom întâlni pe acel mal frumos.

În dragoste,

Ne vom întâlni pe acel mal frumos.

Iubiți vechile cântări ale bisericii? O!

Tatălui nostru de sus,

Îi vom oferi laudele noastre

Pentru gloriosul dar al dragostei Sale,

Pentru binecuvântările care răsună în viața noastră,

Pentru dulceața Lui.

Ne vom întâlni pe acel mal frumos,

În dragostea Lui;

Ne vom întâlni pe acel mal frumos,

În dragostea Lui;

Ne vom întâlni pe acel mal frumos.

Acum luați mâinile celor de lângă voi, așa. Este bine.

În dragoste (spuneți: „Te voi întâlni, frate”).

Ne vom întâlni pe acel mal frumos,

În dragostea Lui;

Ne vom întâlni pe acel mal frumos,

Acest cântec melodios (Toată lumea să-l cânte).

Duhul nostru nu va mai fi trist

Nu va mai fi suspin în odihna noastră binecuvântată.

Cu toții, cu mâinile sus:

În dragoste

Ne vom întâlni pe acel mal frumos,

În dragostea Lui;

Ne vom întâlni pe acel mal frumos.

Să spunem în timp ce avem capetele plecate: Doamne Isuse, (Adunarea spune: „Doamne Isuse”), Te iubesc (Te iubesc), și cred (cred), că Isus Hristos („că Isus Hristos”) este Fiul lui Dumnezeu („Este Fiul lui Dumnezeu”), Dumnezeu manifestat („Dumnezeu manifestat”) în trup de carne („în trup de carne”) pentru a lua păcatul meu („pentru a lua păcatul meu”). Nu am încredere în puterile mele („Nu am încredere în puterile mele”) și nu am nici un merit („și nu am nici un merit”), dar cred solemn („dar cred solemn”) în meritele („în meritele”) Domnului Isus

(„Domnului Isus”) care este Salvatorul meu („care este Salvatorul meu”), Dumnezeuul meu („Dumnezeul meu”), Împăratul meu („Împăratul meu”), pe care Îl iubesc („pe care Îl iubesc.”). Amin („Amin”).

Cu ajutorul Domnului, mâine seară ne vom ocupa de epoca bisericii Smirna.

În dragoste (cu capetele plecate)

Ne vom întâlni pe acel mal frumos.

În dragoste

Ne vom întâlni pe acel mal frumos.

(Acum cu toții, încet și dulce):

O, cu Tatăl nostru din ceruri

Căruia Îi vom aduce laudele noastre

Pentru gloriosul dar al dragostei Sale

(Fratele Branham pleacă în timp ce adunarea continuă să cânte). Amin.

- Amin -